

A TANÁCS 1024/2013/EU RENDELETE

(2013. október 15.)

az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 127. cikke (6) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Unió az elmúlt évtizedekben jelentős eredményeket ért el a banki szolgáltatások belső piacának megteremtése terén. Ennek következtében számos tagállamban jelentős piaci részesedéssel rendelkeznek a más tagállamokban letelepedett bankcsoportok, a hitelintézetek pedig földrajzilag diverzifikálták tevékenységüket, mind az euroövezeten belül, mind azon kívül.
- (2) A jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság során egyértelművé vált, hogy a pénzügyi szektor fragmentációja veszélyeztetheti az egységes pénznem és a belső piac integritását. Ezért az Unió védelme, a pénzügyi stabilitás helyreállítása és a gazdasági növekedés alapjainak megteremtése érdekében fokozni kell a bankfelügyelet integrációját.
- (3) Az uniós gazdasági növekedés és a reálgazdaság megfelelő finanszírozásának elősegítése érdekében elengedhetetlenül fontos a banki szolgáltatások belső piacának fenntartása és elmélyítése. Ez azonban egyre nagyobb kihívásnak bizonyul. Az adatok azt mutatják, hogy a bankpiacok integrációja megtorpanóban van az Unióban.
- (4) A bankfelügyeletnek egy megerősített uniós szabályozási keret bevezetésén kívül fokozniuk kell felügyeleti tevékenységeiket is annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az elmúlt évek pénzügyi válságából levont tanulságokat, és képesek legyenek átlátni a rendkívül bonyolult és egymással összekapcsolódó piacokat és intézményeket.

(5) Az egyes hitelintézetek felügyelete az Unióban a legtöbb esetben továbbra is nemzeti hatáskörbe tartozik. A felügyeleti szervek közötti koordináció létfontosságú, a válság azonban rámutatott, hogy a puszta koordináció nem elégséges, különösen az egységes pénznem összefüggésében. Az Unió pénzügyi stabilitásának megőrzése és a piaci integrációnak a növekedésre és a jólétre kifejtett pozitív hatásainak fokozása érdekében erősíteni kell a felügyeleti feladatok integrációját. Ez különösen fontos annak biztosítása érdekében, hogy zökkenőmentesen és megfelelően legyenek képesek figyelni egy-egy teljes bankcsoportot és annak általános állapotát, továbbá ezáltal csökkenne annak kockázata, hogy különböző értelmezések és ellentmondásos döntések alakuljanak ki az egyes szervezetek szintjén.

(6) A hitelintézetek stabilitása sok esetben még mindig szorosan összefügg azzal, hogy melyik az adott hitelintézet székhelye szerinti tagállam. Az államadóssággal, a gazdasági növekedés kilátásaival és a hitelintézetek életképességével kapcsolatos kétélyek miatt egymást kölcsönösen erősítő negatív piaci tendenciák alakultak ki. Ez veszélyeztetheti a hitelintézetek életképességét és a pénzügyi rendszer stabilitását az euroövezetben és az Unió egészében, továbbá jelentős terhet róhat az érintett tagállamok már amúgy is nehéz helyzetben lévő államháztartására.

(7) Az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ 2011-ben létrehozott Európai Bankhatóság (EBH), valamint az ugyanezen rendelet 2. cikkével, az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 2. cikkével és az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ 2. cikkével létrehozott Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszere (PFER) számottevő mértékben javította a bankfelügyeletek közötti együttműködést az Unión belül. Az EBH jelentős mértékben hozzájárul az uniós pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó egységes szabálykönyv létrehozásához, valamint létfontosságú szerepet játszik a legjelentősebb uniós hitelintézetek feltőkésítésének következetes módon történő megvalósításában, amit az Európai Tanács a 2011 október 26-i csúcstalálkozóan hagyott jóvá, a Bizottság által az állami támogatásokra vonatkozóan elfogadott iránymutatókkal és utasításokkal összhangban.

⁽¹⁾ HL L 331., 2010.12.15., 12. o.⁽²⁾ HL L 331., 2010.12.15., 48. o.⁽³⁾ HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

- (8) Az Európai Parlament több alkalommal is hangsúlyozta – többek között az „A pénzügyi piacok keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv” című bizottsági közleményről szóló, 2000. április 13-i állásfoglalásában⁽¹⁾ és az Európai Unió prudenciális felügyeleti szabályairól szóló, 2002. november 21-i állásfoglalásában⁽²⁾ –, hogy szükség lenne egy olyan európai szervezetre, amely közvetlen hatáskörben gyakorolhat bizonyos felügyeleti tevékenységeket a pénzügyi intézmények felett.
- (9) Az Európai Tanács 2012. június 29-i következtetéseiben felkérte az Európai Tanács elnökét, hogy dolgozza ki a valódi gazdasági és monetáris unió megvalósításának ütemtervét. Ugyanezen a napon az euroövezet csúcstalálkozója kiemelte, hogy miután az Európai Központi Bank (EKB) bevonásával létrejött egy, az euroövezeti bankokra kiterjedő hatékony egységes felügyeleti mechanizmus (a továbbiakban: az EFM), az Európai Stabilitási Mechanizmus (ESM) révén – hivatalos döntést követően – lehetővé válik a bankok közvetlen feltőkésítése, a megfelelő feltételek betartása mellett, ideértve az állami támogatásra vonatkozó szabályoknak való megfelelést is.
- (10) Az Európai Tanács 2012. október 19-ei következtetéseiben megállapította, hogy a gazdasági és monetáris unió elmélyítését célzó folyamat alapjául az Unió intézményi és jogi keretének kell szolgálnia, a folyamatnak nyitottnak és átláthatónak kell lennie azon tagállamok számára, amelyek pénzneme nem az euro, és tiszteletben kell tartania a belső piac integritását. Az integrált pénzügyi keret részeként létrejön az egységes felügyeleti mechanizmus, amely a lehető legteljesebb mértékig nyitva áll az abban részt venni kívánó tagállamok előtt.
- (11) Ezért létre kell hozni a pénzügyi szolgáltatások belső piacának egészére vonatkozó, átfogó és részletes egységes szabálykönyvre épülő és egy egységes felügyeleti mechanizmusból, valamint a betétbiztosításra és a bankszanálásra vonatkozó új keretből álló európai bankuniót. Tekintve az azon tagállamok közötti szoros kapcsolatokat és interakciókat, amelyek pénzneme az euro, a bankunióhoz legalább az euroövezeti tagállamok mind-egyikének csatlakoznia kell. A belső piac fenntartása és elmélyítése céljából, és amennyiben ezt az intézményi keretek lehetővé teszik, a bankuniónak nyitottnak kell lennie a többi tagállam részvétele előtt is.
- (12) A bankunió felé tett első lépésként az egységes felügyeleti mechanizmusnak biztosítania kell, hogy a hitelintézetek prudenciális felügyeletével kapcsolatos uniós szakpolitika koherens és hatékony módon valósuljon meg, valamint hogy a pénzügyi szolgáltatások egységes szabálykönyve azonos módon vonatkozzon valamennyi érintett tagállamban lévő hitelintézetre, továbbá, hogy e hitelintézetek egyéb, nem prudenciális mérlegelésektől mentes, legmagasabb minőségű felügyelet alá tartozzanak. Az egységes felügyeleti mechanizmusnak (EFM) különösen összhangban kell lennie a pénzügyi szolgáltatások belső piacának működésével és a tőke szabad mozgásának elvével. Az egységes felügyeleti mechanizmus az alapja a bankunió irányába teendő következő lépéseknek is. Ez azt az elvet tükrözi, miszerint amint létrejön egy működő egységes felügyeleti mechanizmus, az ESM-nek lehetősége lesz arra, hogy – rendes határozatot követően – közvetlenül tőkésítsen fel bankokat. Az Európai Tanács a 2012. december 13–14-i következtetéseiben megállapította, hogy „egy olyan rendszerben, melyben a bankfelügyelet feladatát ténylegesen átveszi az egységes felügyeleti mechanizmus, szükség lesz egy olyan közös szanalási mechanizmusra, amelynek megvannak a hatáskörei arra, hogy a megfelelő eszközökkel képes legyen a mechanizmusban részt vevő tagállamokban lévő bankok bármelyikének szanalására”, továbbá hogy „az egységes szanalási mechanizmusnak a pénzügyi szektor hozzájárulásaira kell épülnie, és jól működő védőháló is magában kell foglalnia, melynek középtávon költségvetési szempontból semlegesnek kell lennie”.
- (13) Mivel az Európai Központi Bank (EKB) az euroövezet központi bankjaként rendkívül nagy tapasztalattal rendelkezik a makrogazdaságot és a pénzügyi stabilitást érintő kérdésekben, kiválóan alkalmas arra, hogy az uniós pénzügyi rendszer stabilitásának védelmére összpontosítva egyértelműen meghatározott felügyeleti feladatokat lásson el. A bankfelügyelet számos tagállamban már most is a központi bankok felelősségi körébe tartozik. Az EKB-t ezért külön feladatokkal kell felruházni a mechanizmusban részt vevő tagállamokban lévő hitelintézetek felügyeletével kapcsolatban.
- (14) Az EKB-nak és azon tagállamok illetékes hatóságainak, amelyek a mechanizmusban nem vesznek részt (a továbbiakban: a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok), egyetértési megállapodást kell kötniük, amelyben általánosan leírják, hogy milyen módon fognak együttműködni egymással az e rendeletben említett pénzügyi intézményekre vonatkozó, uniós jog szerinti felügyeleti feladataik végrehajtása során. Az egyetértési megállapodásban pontosítani lehet többek között azt, hogy az EKB és a tagállamok hogyan folytassanak konzultációt az EKB olyan határozataival kapcsolatban, amelyek hatással vannak a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező anyavállalatoknak a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban található leányvállalataira vagy fiókjára, továbbá pontosítani lehet a vészhelyzetekben történő együttműködés módját, ideértve a vonatkozó uniós jogszabályokban meghatározott eljárásoknak megfelelő korai előrejelző mechanizmusokat is. Az egyetértési megállapodást rendszeresen felül kell vizsgálni.
- (15) Az EKB-t kell megbízni azokkal a külön felügyeleti feladatokkal, amelyek lényegesek a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó uniós politika koherens és hatékony végrehajtásának biztosításához, míg a többi feladatot a nemzeti hatóságoknál kell hagyni. Az EKB feladatai közé kell tartozniuk a makroprudenciális stabilitás érdekében hozott intézkedéseknek, de erre vonatkozóan a nemzeti hatóságok szerepét tükröző külön rendelkezésekre van szükség.
- (16) A pénzügyi rendszer stabilitásának biztosítása szempontjából alapvető jelentőségű a nagy hitelintézetek biztonsága és megbízhatósága. A közelmúlt tapasztalatai azonban azt mutatják, hogy a kisebb hitelintézetek is veszélyt jelenthetnek a pénzügyi stabilitásra. Az EKB-nak ezért a mechanizmusban részt vevő tagállamokban engedélyezett valamennyi hitelintézetre és az ott bejegyzett valamennyi fiókjára kiterjedően el kell tudnia végezni felügyeleti feladatait.

(1) HL C 40., 2001.2.7., 453. o.

(2) HL C 25. E, 2004.1.29., 394. o.

- (17) Az EKB-nak a rábízott feladatok végzésekor, valamint a hitelintézetek biztonságának és stabilitásának biztosítását jelentő cél sérelme nélkül teljes mértékben figyelembe kell vennie a hitelintézetek, méretük és üzleti modelljeik sokféleségét, valamint az uniós bankszektor sokszínűségének rendszerszintű előnyeit.
- (18) Az EKB feladatainak megfelelő ellátásával elő kell segíteni mindenekelőtt annak biztosítását, hogy a hitelintézetek teljes mértékben internalizálják a tevékenységeikből eredő valamennyi költséget, hogy ezáltal elkerülhető legyen az ebből származó erkölcsi kockázat és túlzott kockázatvállalás. A feladatok teljesítése során teljes mértékben tekintetbe kell venni az adott tagállami makrogazdasági körülményeket, különösen a hitelezést stabilizáló és a termelő tevékenységeknek a reálgazdaság egészé számára történő támogatását.
- (19) E rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető oly módon, hogy megváltoztatja az uniós és nemzeti jog részét képező egyéb jogi aktusok alapján alkalmazandó számviteli rendszert.
- (20) A hitelintézetek tevékenységének megkezdésére vonatkozó előzetes engedélyezés kulcsfontosságú prudenciális technika annak biztosítására, hogy csak gazdaságilag szilárd alapokon álló piaci szereplők végezzék e tevékenységeket, amelyek szervezetenként képesek a betétgyűjtéssel és hitelezéssel járó egyedi kockázatok kezelésére, és amelyeket arra alkalmas igazgatók irányítanak. Ezért az EKB feladatai közé kell tartoznia a résztvevő tagállamokban letelepedni kívánó hitelintézetek engedélyeinek kiadásának, és gondoskodnia kell az engedélyek visszavonásáról, de erre vonatkozóan a nemzeti hatóságok szerepét tükröző külön rendelkezésekre van szükség.
- (21) A tagállamok jelenleg az uniós jogban foglalt, a hitelintézetek engedélyezésére és az engedélyek visszavonásának eseteire vonatkozó feltételeken túlmenően további feltételeket szabhatnak az engedélyezésre és az engedélyek visszavonására vonatkozóan. Az EKB-nak ezért a nemzeti jogszabályban meghatározott vonatkozó feltételeknek való megfelelést értékelő illetékes nemzeti hatóság erre vonatkozó javaslata alapján kell végrehajtania a hitelintézetek engedélyezésével, illetve a nemzeti jognak való meg nem felelés esetén az engedély visszavonásával kapcsolatos feladatait.
- (22) A hitelintézet-tulajdonosok folyamatos alkalmasságának és pénzügyi stabilitásának biztosítása érdekében, amennyiben új tulajdonos szándékozik jelentős részesedést szerezni egy hitelintézetben, úgy előzetesen meg kell vizsgálni a leendő új tulajdonos alkalmasságát. Az EKB mint uniós intézmény anélkül képes ilyen vizsgálatot végezni, hogy indokolatlan korlátozásokat szabna a belső piacra vonatkozóan. Ezért az EKB-t meg kell bízni a hitelintézetekben való jelentős részesedések megszerzésének és megszüntetésének vizsgálatával is, kivéve akkor, ha ezekre bankszanalízissel összefüggésben kerül sor.
- (23) A hitelintézetek prudenciális megbízhatóságának előfeltétele az uniós jogszabályoknak való megfelelés arra vonatkozóan, hogy a hitelintézetek rendelkezzenek meghatározott mértékű tőkével a hitelintézetek tevékenységével együtt járó kockázatok fedezésére, korlátozzák az egyes partnerekkel szemben fennálló kitétség mértékét, hozzájáruljanak nyilvánosságra a pénzügyi helyzetükre vonatkozó információkat, rendelkezzenek elegendő mennyiségű likvid eszközzel a piaci stresszhelyzetek kezelése érdekében, valamint korlátozzák a tőkeáttételt. Az EKB-nak biztosítani kell az említett szabályoknak való megfelelést, ideértve különösen az említett szabályok alkalmazásában előírt jóváhagyások, engedélyek, eltérések vagy mentességek lehetőségének megadását.
- (24) A kiegészítő tőkepufferek, többek között a tőke megőrzési puffer és az anticiklikus tőkepuffer – melyek biztosítják, hogy a hitelintézetek a gazdasági növekedés periódusaiban kellően megszilárdítsák a tőkehelyzetüket, és ezzel képesek legyenek fedezni a stresszidőszakokban jelentős globális és egyéb intézményekre vonatkozó puffereket, valamint az egyéb olyan intézkedések, amelyek célja a rendszerszintű vagy makroprudenciális kockázatok kezelése, kulcsfontosságú prudenciális eszközöket jelentenek. A teljes körű koordináció biztosítása érdekében azokban az esetekben, amikor az illetékes nemzeti hatóságok és a kijelölt nemzeti hatóságok előírják ilyen intézkedéseket, erről az EKB-t megfelelően értesíteniük kell. Továbbá az EKB-nak lehetőséget kell adni arra, hogy – a nemzeti hatóságokkal való szoros koordináció mellett – szükség esetén szigorúbb követelményeket és intézkedéseket alkalmazzon. A rendszerszintű vagy makroprudenciális kockázatok kezelésére irányuló intézkedésekről szóló, e rendeletben foglalt rendelkezések nem érintik az uniós jog részét képező más jogi aktusokban előírt koordinációs eljárásokat. Az illetékes nemzeti hatóságok és a kijelölt nemzeti hatóságok és az EKB az e rendeletben előírt eljárások betartását követően az említett jogszabályokban előírt koordinációs eljárások tiszteletben tartása mellett járnak el.
- (25) A hitelintézetek biztonsága és stabilitása a megfelelő mennyiségű, a lehetséges kockázatok figyelembe vevő belső tőkeallokációtól, továbbá a megfelelő belső szervezeti struktúrák és vállalatirányítási rendszerek meglététől is függ. Az EKB-t ezért azzal is meg kell bízni, hogy alkalmazzon olyan követelményeket, amelyek biztosítják, hogy a résztvevő tagállamok hitelintézeteiben megbízható irányítási rendszerek, eljárások és mechanizmusok működjenek, ideértve a belső tőke megfelelés értékelésére és fenntartására irányuló stratégiákat és eljárásokat. Hiányosságok esetén az EKB feladata a megfelelő intézkedések előírása is, ideértve az egyedi szavatoló tőke-követelmények, egyedi adatszolgáltatási követelmények és egyedi likviditási követelmények meghatározását is.
- (26) A hitelintézetek biztonságát és stabilitását veszélyeztető kockázatok az egyes hitelintézet, a bankcsoport vagy a pénzügyi konglomerátum szintjén is felmerülhetnek. Az e kockázatok mérséklésére irányuló egyedi felügyeleti intézkedések lényegesek a hitelintézetek biztonságának és stabilitásának biztosításához. Az egyes hitelintézetek felügyeletén túlmenően az EKB feladatai közé kell tartozniuk a következőknek: összevont alapú felügyelet, kiegészítő felügyelet, pénzügyi holdingtársaságok és vegyes pénzügyi holdingtársaságok felügyelete, a biztosítóintézetek kivételével.

- (27) A pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében az intézmények pénzügyi és gazdasági helyzetének romlását korai szakaszban kell orvosolni. Az EKB feladatai közé kell tartoznia a vonatkozó uniós jogszabályokban meghatározottak szerinti korai beavatkozási intézkedéseknek is. Ezeket az intézkedéseket azonban az EKB-nak össze kell hangolnia a szanálást végző szervezetek intézkedéseivel. Ameddig még a nemzeti hatóságok illetékesek a hitelintézetek szanálásában, az EKB-nak ezenkívül megfelelően együtt kell működnie az érintett nemzeti hatóságokkal a válsághelyzeti felelősségi körök egységes értelmezésének biztosítása érdekében, különösen a több országban tevékenykedő válságkezelői csoportokkal és az ilyen célokra létrehozandó szanálási kollégiumokkal összefüggésben.
- (28) Az EKB-ra át nem ruházott felügyeleti feladatokat a nemzeti hatóságoknál kell hagyni. E feladatok közé tartoznak elsősorban a következőkre vonatkozó hatáskörök: a hitelintézetektől a fiókalapítási joggal és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó joggal kapcsolatban érkező értesítések fogadása; az olyan intézmények felügyelete, amelyek az uniós jog meghatározása szerint nem minősülnek hitelintézetnek, de a nemzeti jogszabályok alapján hitelintézetként felügyelik őket; az EU-ban fióktelepet létesítő vagy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó, harmadik országbeli hitelintézetek felügyelete; a pénzforgalmi szolgáltatások felügyelete; a hitelintézetek napi rendszerességű ellenőrzésének végrehajtása; továbbá az illetékes hatóságoknak a hitelintézetek felett a pénzügyi eszközök piacai, a pénzügyi rendszerek pénzmossa és terrorizmus-finanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése, valamint a fogyasztóvédelem tekintetében gyakorolt funkciójának betöltése.
- (29) Az EKB adott esetben teljes körűen együttműködik a magas szintű fogyasztóvédelem és a pénzmossa elleni küzdelem biztosítása tekintetében illetékes nemzeti hatóságokkal.
- (30) Az EKB-nak azzal a céllal kell végrehajtania a rá ruházott feladatokat, hogy az uniós pénzügyi szolgáltatások egységes szabálykönyvével összhangban biztosítsa a hitelintézetek biztonságát és stabilitását, az EU pénzügyi rendszerének, valamint az egyes, a mechanizmusban részt vevő tagállamok pénzügyi rendszerének stabilitását, továbbá a belső piac egységét és integritását, garantálva ezzel a betétesek védelmét és a belső piac működésének javítását is. Az EKB-nak kellőképpen figyelembe kell vennie különösen az egyenlőség és a megkülönböztetésmentesség elveit.
- (31) Az EKB felügyeleti feladatokkal történő megbízásának összhangban kell lennie a PFER keretrendszerével, valamint azzal a célkitűzéssel, hogy egységes szabálykönyvet kell kidolgozni és az Unió egészében fokozni kell a felügyeleti gyakorlatok konvergenciáját. A közös érdekű kérdések kezeléséhez, valamint a biztosítási és az értékpapír-piaci szektorban is tevékenykedő hitelintézetek megfelelő felügyeletének biztosításához fontos, hogy a bankfelügyelet, illetve a biztosítási és értékpapír-piaci felügyelet együtműködjenek egymással. Az EKB-nak ezért szorosan együtt kell működnie az EBH-val, az EÉPH-val, az EBFH-val, az Európai Rendszerkockázati Testülettel (ERKT) és az egyéb olyan hatóságokkal, amelyek a PFER részét képezik. Az EKB-nak feladatait az e rendeletben foglalt rendelkezésekkel összhangban és a PFER más résztvevői hatáskörének és feladatainak sérelme nélkül kell végeznie. Együtt kell működnie továbbá a szanálással foglalkozó érintett hatóságokkal és a közvetlen vagy közvetett állami pénzügyi támogatókat finanszírozó mechanizmusokkal.
- (32) Az EKB-nak a vonatkozó uniós jogszabályokra figyelemmel és azoknak megfelelően kell végeznie a feladatait, ideértve az elsődleges és másodlagos uniós jog egészét, az állami támogatások területére vonatkozó bizottsági határozatokat, a versenyszabályokat, az összefonódás-ellenőrzési szabályokat és a minden tagállamra vonatkozó egységes szabálykönyvet. Az Unión belüli felügyeleti konvergenciát és a felügyeleti eredmények következetességét biztosító szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek, iránymutatások és ajánlások kidolgozása az EBH feladata. Az EKB-nak nem kell átvennie ezeket a feladatokat az EBH-tól, és ezért az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 132. cikke szerinti, rendeletek elfogadására vonatkozó hatásköreit az EBH által kidolgozott tervezetek alapján a Bizottság által elfogadott uniós jogi aktusokkal összhangban, illetve az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban kell gyakorolnia.
- (33) Szükség esetén az EKB egyetértési megállapodásokat köt a pénzügyi eszközök piacaiért felelős, illetékes hatóságokkal, amely megállapodásokban általánosan meghatározzák, hogy milyen módon fognak együttműködni egymással az e rendeletben említett pénzügyi intézményekre vonatkozó, uniós jog szerinti felügyeleti feladataik végrehajtása során. E megállapodásokat hozzáférhetővé kell tenni az Európai Parlament, a Tanács és valamennyi tagállam illetékes hatóságai számára.
- (34) Az EKB-nak a feladatai ellátása és a felügyeleti hatáskör gyakorlása során a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó anyagi jogi szabályokat kell alkalmaznia. E szabályok a vonatkozó uniós jogszabályokban, különösen a közvetlenül alkalmazandó rendeletekben, illetve az irányelvekben, így például a hitelintézetekre vonatkozó tőkekövetelményekről és a pénzügyi konglomerátumokról szóló irányelvekben vannak foglalva. Amennyiben a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó anyagi jogi szabályokat irányelvek tartalmazzák, az EKB-nak az irányelvet átültető nemzeti jogszabályokat kell alkalmaznia. Amennyiben a vonatkozó uniós joganyag rendeletekből áll, illetve olyan területeken, ahol az e rendelet hatálybalépésének időpontjában az említett rendeletek a tagállamok számára kifejezetten lehetőségeket ajánlanak fel, az EKB-nak alkalmaznia kell az e lehetőségeket érvényesítő nemzeti jogszabályokat is. Ezeket a lehetőségeket úgy kell értelmezni, hogy azok közé nem tartoznak a kizárólag az illetékes vagy kijelölt hatóságok számára rendelkezésre álló lehetőségek. Ez nem érinti az uniós jog elsőbbségének elvét. Ennek megfelelően az EKB-nak iránymutatások vagy ajánlások elfogadásakor, illetve döntések meghozatalakor a vonatkozó kötelező erejű uniós jogra kell alapoznia és azzal összhangban kell eljárnia.

- (35) Az EKB-ra ruházott feladatok hatályán belül a nemzeti jog néhány olyan – többek között korai beavatkozási és övintézkedési – jogkört ruház az illetékes nemzeti hatóságokra, amelyeket az uniós jog jelenleg nem ír elő. Az EKB-nak elő kell tudnia írni a mechanizmusban résztvevő tagállamok nemzeti hatóságainak az említett hatáskörök gyakorlását annak érdekében, hogy biztosítsa az EFM-en belüli teljes körű és tényleges felügyeletet.
- (36) Annak biztosítása érdekében, hogy a hitelintézetek, a pénzügyi holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok alkalmazzák a felügyeleti szabályokat és határozatokat, azok megsértésének esetére hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat kell kiróni. Az EUMSZ 132. cikkének (3) bekezdésével és az Európai Központi Bank szankciók kiadására vonatkozó hatásköréről szóló, 1998. november 23-i 2532/98/EK tanácsi rendelettel⁽¹⁾ összhangban az EKB pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabhat ki azokra a vállalkozásokra, amelyek nem tesznek eleget a rendeleteiből és határozataiból fakadó kötelezettségeknek. Ezenfelül annak lehetővé tétele érdekében, hogy az EKB hatékonyan végezhesse a közvetlenül alkalmazandó uniós jogszabályokban rögzített felügyeleti szabályok végrehajtásával kapcsolatos feladatait, fel kell hatalmazni arra, hogy a szóban forgó szabályok megsértése esetén pénzbírságot róhasson ki a hitelintézetekre, a pénzügyi holdingtársaságokra és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra. Amennyiben uniós irányelveket átültető nemzeti jogszabályokból fakadó kötelezettségek nem teljesítéséről van szó, indokolt, hogy a nemzeti hatóságoknak továbbra is legyen lehetőségük szankciókat alkalmazni. Az EKB számára lehetővé kell tenni, hogy ha a feladatainak végrehajtása szempontjából helyénvalónak ítéli szankciók alkalmazását ilyen jogsértés esetén, akkor az ügyet az illetékes nemzeti hatóságok elé utalhassa.
- (37) A nemzeti bankfelügyelet jelentős és hosszú múltra visszatekintő szakértelemre tették szert a területükön működő hitelintézetek felügyelete terén, a gazdasági, szervezeti és kulturális jellegzetességeik vonatkozásában. E célból nagy létszámú, elhivatott és magasan képzett munkatársakból álló szervezeteket hoztak létre. Ezért a magas színvonalú uniós felügyelet biztosítása érdekében az illetékes nemzeti hatóságok feladataul kell szabni, hogy támogassák az EKB-t a felügyeleti feladatainak gyakorlásához kapcsolódó jogszabályok előkészítése és végrehajtása során. Ez mindenekelőtt a hitelintézetek helyzetének folyamatos, napi szintű értékelését és a kapcsolódó helyszíni vizsgálatokat foglalja magában.
- (38) A kevésbé jelentős intézmények körének meghatározására szolgáló, az e rendeletben meghatározott kritériumokat összevont adatok alapján, a konszolidációnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintjén kell alkalmazni. Amennyiben az EKB az e rendelet által rá ruházott feladatokat hitelintézetek olyan csoportja tekintetében látja el, amely összevont alapon nem kevésbé jelentős, e feladatokat a csoport tekintetében összevont alapon, a csoportnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokban bejegyzett leányvállalatai és fiókintézetei tekintetében pedig egyedi alapon kell ellátnia.
- (39) A kevésbé jelentős intézmények körének meghatározására szolgáló, az e rendeletben meghatározott kritériumokat az EKB által az illetékes nemzeti hatóságokkal folytatott konzultációt követően elfogadott és közzétett keretrendszerben kell pontosabban meghatározni. Az EKB ennek alapján felel a kritériumok alkalmazásáért és azért, hogy saját számításai alapján ellenőrizze, hogy a kritériumok teljesülnek-e. Az EKB által a számításai elvégzéséhez kért információ megadása során az intézetek nem kényszerülhetnek olyan számviteli keretek alkalmazására, amelyek különböznek az uniós és nemzeti joganyag részét képező egyéb jogi aktusok szerint alkalmazandóktól.
- (40) Amennyiben egy hitelintézetet jelentősnek vagy kevésbé jelentősnek minősítettek, ezt a besorolást általában nem lehet 12 havonta egy alkalomnál gyakrabban módosítani, kivéve, ha a banki csoportban strukturális változások – egyesülések vagy üzletág-leválasztások – történnek.
- (41) Az EKB-nak minden vonatkozó körülményt figyelembe kell vennie – beleértve az azonos versenyfeltételekkel kapcsolatos megfontolásokat is –, amikor az illetékes nemzeti hatóság által küldött értesítést követően arról hoz döntést, hogy egy intézet jelentősnek minősül-e a hazai gazdaság szempontjából, és így az EKB felügyelete alatt kell-e állnia.
- (42) Az euroövezeten belül és kívül egyaránt tevékenykedő hitelintézetek felügyeletét illetően az EKB-nak szorosan együtt kell működnie a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok illetékes hatóságaival. Az EKB-nak illetékes hatóságként eleget kell tennie az uniós jogszabályok szerinti, együttműködésre és információcserére vonatkozó kötelezettségeknek, és teljes mértékben részt kell vennie a felügyeleti kollégiumok munkájában. Ezen túlmenően – mivel a pénzügyi stabilitás és a fenntartható piaci integráció szempontjából egyértelmű előnyökkel jár az, ha a felügyeleti feladatokat uniós intézmény látja el – azon tagállamok számára is lehetővé kell tenni az EFM-ben való részvételt, amelyek pénzneme nem az euro. A felügyeleti feladatok hatékony végrehajtásának azonban szükséges előfeltétele, hogy a felügyeleti határozatokat teljes mértékben és késedelem nélkül végrehajtsák. Azoknak a tagállamoknak, amelyek részt kívánnak venni az EFM-ben, ezért vállalniuk kell, hogy gondoskodnak arról, hogy illetékes nemzeti hatóságaik meghozzák és betartsák az EKB által a hitelintézetekre vonatkozóan kért intézkedéseket. Az EKB számára lehetővé kell tenni, hogy szoros együttműködést létesíthessen azon tagállamok illetékes hatóságaival, amelyek pénzneme nem az euro. Egyúttal elő kell írni, hogy ha az ebben a rendeletben meghatározott feltételek teljesülnek, akkor az EKB köteles legyen együttműködést létesíteni e hatósággal.
- (43) Tekintettel arra, hogy a mechanizmusban részt vevő azon tagállamok, amelyek pénzneme nem az euro, a Kormányzótanácsban nem rendelkeznek képvisellel, amíg

(¹) HL L 318., 1998.11.27., 4. o., magyar nyelvű különkiadás, 1. fejezet, 3. kötet, 19. o.

az EUMSZ-szel összhangban nem vezetik be az eurót, és nem vehetik teljes körűen igénybe az azon tagállamok számára rendelkezésre álló egyéb mechanizmusokat, amelyek pénzneme az euro, ez a rendelet a döntéshozatali folyamatot illetően kiegészítő biztosítékokat irányoz elő. Ezek a biztosítékok azonban – különösen az azon tagállamok számára, amelyek pénzneme nem az euro nyitva álló, a szoros együttműködés – a Kormányzótanácsnak a felügyeleti testület határozattervezetével való egyet nem értéséről történő tájékoztatását követően – azonnali hatállyal történő megszüntetése kérelmezésének lehetősége – csak kellően indokolt, kivételes esetekben vehetők igénybe. Kizárólag az említett sajátos körülmények fennállása esetén vehetők igénybe. E biztosítékokat a mechanizmusban részt vevő azon tagállamok e rendelettel összefüggő sajátos körülményei indokolják, amelyek pénzneme nem az euro, mivel a Kormányzótanácsban nem rendelkeznek képvisellel, és nem vehetik teljes körűen igénybe az azon tagállamok számára rendelkezésre álló egyéb mechanizmusokat, amelyek pénzneme az euro. Ennélfogva e biztosítékokat nem lehet az uniós szakpolitika más területei tekintetében precedensként értelmezni.

- (44) E rendelet rendelkezései semmilyen módon nem módosíthatják a leányvállalatok vagy fiókok jogi formájának megváltoztatását szabályozó jelenlegi jogi keretet és annak alkalmazását, továbbá nem értelmezhetők vagy nem alkalmazhatók úgy, hogy ilyen változtatások végrehajtására ösztönözzenek. E tekintetben teljes mértékben tiszteletben kell tartani a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok illetékes hatóságainak felelősségi körét, hogy az említett hatóságok továbbra is elegendő felügyeleti eszközzel és hatáskörrel rendelkezzenek a területükön működő hitelintézetek vonatkozásában annak érdekében, hogy képesek legyenek e feladatuk teljesítésére és a pénzügyi stabilitás és a közérdek hathatós védelmezésére. Továbbá, az illetékes hatóságoknak a feladataik ellátásában való segítése érdekében időben tájékoztatást kell adni a betétesek és az illetékes hatóságok részére a leányvállalatok vagy fiókok jogi formájának esetleges megváltozásáról.
- (45) Feladatainak elvégzése érdekében az EKB-nak megfelelő felügyeleti hatáskörrel kell rendelkeznie. A hitelintézetek prudenciális felügyeletével kapcsolatos uniós jogszabályok rendelkeznek a tagállamok által e célokra kijelölt illetékes hatóságokra ruházandó hatáskörökről. Olyan mértékben, amennyiben e hatáskörök az EKB-ra ruházott felügyeleti feladatok körébe tartoznak, a mechanizmusban részt vevő tagállamok tekintetében az EKB-t kell illetékes hatóságnak tekinteni, ezért az EKB-nak kell az uniós jogszabállyal az illetékes hatóságokra ruházott hatáskörökkel rendelkeznie. Ide tartoznak az említett jogszabályokkal a székhely szerinti és a fogadó tagállam illetékes hatóságaira ruházott hatáskörök és a kijelölt hatóságokra ruházott hatáskörök.
- (46) Az EKB-nak olyan felügyeleti hatáskörrel kell rendelkeznie, amely lehetővé teszi, hogy e rendelettel összhangban eltávolítsa valamelyik tagot az irányító testületből.
- (47) Felügyeleti hatáskörének eredményes végrehajtása érdekében az EKB számára lehetővé kell tenni, hogy valamennyi szükséges információt bekérhessen, vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezhesen, szükség esetén az

illetékes nemzeti hatóságokkal együttműködésben. Az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy hozzáférjenek ugyanazokhoz az információkhoz, anélkül, hogy ez azzal járna, hogy a hitelintézeteknek párhuzamos jelentéstételi követelményeknek kellene eleget tenniük.

- (48) Az iratok védettsége (*legal professional privilege*) az uniós jog egyik alapelve, amely védi a természetes vagy jogi személyek és tanácsadók közötti kommunikáció bizalmasságát, az Európai Unió Bíróságának (Bíróság) ítélkezési gyakorlatában lefektetett feltételekkel összhangban.
- (49) Ha az EKB-nak olyan személytől kell információkat kérnie, amely a mechanizmusban nem részt vevő tagállamban rendelkezik székhellyel vagy lakóhellyel, de vagy olyan hitelintézethez, pénzügyi holdingtársasághoz vagy vegyes pénzügyi holdingtársasághoz tartozik, amelynek székhelye a mechanizmusban részt vevő tagállamban van, vagy pedig olyanhoz, amelyhez az említett hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság operatív funkciókat vagy tevékenységeket szervezett ki, és amennyiben a mechanizmusban nem részt vevő tagállamban nem alkalmazandók vagy nem érvényesíthetők a vonatkozó követelmények, akkor az EKB egyeztet az érintett, a mechanizmusban nem részt vevő tagállam illetékes hatóságával.
- (50) Ez a rendelet nem érinti az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és az EUMSZ-hez csatolt, a központi bankok európai rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló (4.) jegyzőkönyv (A KBER és az EKB alapokmánya) 34. és 42. cikkében megállapított szabályok alkalmazását. Az EKB által e rendelet értelmében elfogadott jogi aktusok nem keletkeztetnek jogokat és kötelezettségeket a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok számára, kivéve abban az esetben, ha az említett jogi aktusok megfelelnek a vonatkozó uniós jogszabályoknak, az említett jegyzőkönyvvel, valamint az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és az EUMSZ-hez csatolt, egyes Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságára vonatkozó rendelkezésekről szóló (15.) jegyzőkönyvvel összhangban.
- (51) Arra az esetre, ha a hitelintézetek élnek a fiókalapításra vagy a más tagállamokban való szolgáltatásnyújtásra vonatkozó jogukkal, illetve ha egy csoport olyan egységeket foglal magában, amelyek székhelye különböző tagállamokban található, az uniós jogszabályok külön eljárásokról és az érintett tagállamok közötti hatáskörmegosztásról rendelkeznek. Amennyiben az EKB minden, a mechanizmusban részt vevő tagállam tekintetében átvállal bizonyos felügyeleti feladatokat, az említett eljárásoknak és hatáskörmegosztásnak nem kell kiterjedniük a fiókalapítási jog gyakorlására, illetve a mechanizmusban részt vevő más tagállamban történő szolgáltatásnyújtásra.
- (52) Az e rendelet szerinti feladatainak ellátása, valamint az illetékes nemzeti hatóságoktól való segítségkérés során az EKB-nak megfelelően tekintetbe kell vennie az összes érintett illetékes nemzeti hatóság bevonása közötti méltányos egyensúly szükségességét, a vonatkozó uniós jogszabályokban az egyedi felügyeletre, a szubkonszolidált alapú felügyeletre és az összevont alapú felügyeletre meghatározott felelősségi körökkel összhangban.

- (53) E rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az EKB-nak hatáskört biztosít arra, hogy a hitelintézetektől, pénzügyi holdingtársaságoktól, illetve vegyes pénzügyi holdingtársaságoktól eltérő természetes vagy jogi személyekre szankciókat írjon elő, az EKB azon hatáskörének sérelme nélkül, hogy előírja az illetékes nemzeti hatóságok számára azt, hogy a megfelelő szankciók biztosítása érdekében eljárjanak.
- (54) Az EKB, ahogy azt a Szerződések kimondják, az Unió egészének intézménye. A döntéshozatali folyamat során az EKB-nak be kell tartania az uniós szabályokat, valamint a tisztességes eljárás és az átláthatóság általános elveit. Az EKB-határozatok címzettjeinek meghallgatáshoz való jogát, valamint az EKB határozatainak a felülvizsgálata iránti kérelem jogát, az e rendeletben meghatározott szabályok szerinti fellebbezéshez való jogát teljes körűen tiszteletben kell tartani.
- (55) A felügyeleti feladatokkal való felruházás jelentős felelősséget ró az EKB-ra az Unión belüli pénzügyi stabilitás védelmezése és felügyeleti hatásköreinek a leghatékonyabb és leginkább arányos módon történő gyakorlása tekintetében. A felügyeleti hatásköröknek a tagállami szintről az uniós szintre történő átruházását megfelelő átláthatósági és elszámoltathatósági követelményekkel kell ellensúlyozni. Az EKB-nak ezért e feladatok elvégzését illetően elszámolással kell tartoznia az Európai Parlament és a Tanács mint az uniós polgárokat és a tagállamokat képviselő, demokratikusan legitimált intézmények felé. Ennek részeként rendszeresen jelentést kell tennie, valamint választ kell adnia az Európai Parlament által feltett kérdésekre annak eljárási szabályaival összhangban, valamint az eurocsoport által feltett kérdésekre annak szabályaival összhangban. Valamennyi jelentéstételi kötelezettségre a vonatkozó szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók.
- (56) Az EKB az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett jelentéseket ezen túlmenően a mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjeinek is továbbítja. A mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti parlamentje számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy észrevételekkel vagy kérdésekkel forduljanak az EKB-hoz annak felügyeleti feladataival kapcsolatban, mely észrevételekre vagy kérdésekre az EKB válaszolhat. A nemzeti parlamentek belső szabályaiban figyelembe kell venni az EKB-hoz eljuttatott észrevételek és kérdések kezelésére, illetve megválaszolására irányuló eljárások és intézkedések jellemzőit. Ezzel összefüggésben – az e rendeletben foglalt eljárással összhangban – különös figyelmet kell fordítani azokra az észrevételekre és kérdésekre, amelyek olyan hitelintézetek engedélyeinek visszavonására vonatkoznak, amelyekkel kapcsolatban a nemzeti hatóságok a szanáláshoz vagy a pénzügyi stabilitás fenntartásához szükséges intézkedéseket hoztak. A mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjei számára lehetővé kell tenni azt is, hogy felkérjék a felügyeleti testület elnökét vagy képviselőjét, hogy az illetékes nemzeti hatóság egy képviselőjével közösen vegyen részt az adott tagállam hitelintézeteinek felügyeletéről szóló véleménycserében. Tekintettel a felügyeleti intézkedésekre
- az államháztartásra, a hitelintézetekre, ezek ügyfeleire és alkalmazottaira, valamint a részt vevő tagállamok piacaira gyakorolt potenciális hatásaira, helyénvaló a nemzeti parlamentek ezen szerepének biztosítása. Amennyiben az illetékes nemzeti hatóságok e rendelet szerint járnak el, a nemzeti jog értelmében hozott elszámoltathatósági intézkedések továbbra is alkalmazandók.
- (57) E rendelet nem érinti az Európai Parlament azon jogát, hogy az EUMSZ 226. cikkének megfelelően ideiglenes vizsgálóbizottságot állítson fel az uniós jog alkalmazása során felmerülő állítólagos jogsértések és hivatali visszaesések kivizsgálása céljából, illetve, hogy gyakorolja a Szerződésekben foglalt politikai ellenőrzési feladatkörét, ezen belül az Európai Parlament azon jogát, hogy állást foglaljon vagy határozatot fogadjon el az általa relevánsnak tartott kérdésekkel kapcsolatban.
- (58) Intézkedései során az EKB-nak be kell tartania a jogszerű eljárásmód és az átláthatóság elvét.
- (59) Az EUMSZ-szel összhangban az EUMSZ 15. cikkének (3) bekezdésében említett rendeletben kell meghatározni az EKB által végzett felülvizsgálati feladatok teljesítésével összefüggésben őrzött dokumentumokhoz való hozzáférés részletes szabályait.
- (60) Az EUMSZ 263. cikke értelmében a Bíróságnak felül kell vizsgálnia többek között az EKB harmadik személyekre nézve joghatások kiváltására irányuló jogi aktusainak jogszerűségét, az ajánlások és vélemények kivételével.
- (61) Az EUMSZ 340. cikkével összhangban az EKB-nak – a tagállamok jogában meglévő közös általános jogelveknek megfelelően – jóvá kell tennie az általa okozott, illetőleg az alkalmazottai által feladataik ellátása során okozott összes kárt. Ez a rendelkezés nem érintheti az illetékes nemzeti hatóságoknak az általuk, illetőleg alkalmazottaik által feladataik ellátása során okozott összes kár jóvátétele tekintetében a nemzeti jogszabályok szerint fennálló felelősségét.
- (62) Az EUMSZ 342. cikke értelmében az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról szóló 1. tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ alkalmazni kell az EKB-ra.
- (63) Annak eldöntésekor, hogy korlátozni kell-e az érintett személyek jogát az ügyiratba való betekintéshez, az EKB-nak tiszteletben kell tartania az alapvető jogokat, és be kell tartania az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, különösen a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot.

⁽¹⁾ HL L 17., 1958.10.6., 385. o., magyar nyelvű különkiadás, 1. fejezet, 1. kötet, 3. o.

- (64) Az EKB-nak lehetőséget kell adnia a természetes vagy jogi személyek számára arra, hogy kérjék azoknak az e rendelet szerinti rá ruházott jogkörben hozott határozatoknak a felülvizsgálatát, amelyeknek a címzettjei, vagy amelyek őket közvetlenül és egyénileg érintik. A felülvizsgálat körébe annak kell tartoznia, hogy az említett határozatok megfelelnek-e e rendeletnek eljárásjogi és anyagi jogi szempontból, és ezzel párhuzamosan tiszteletben kell tartani az EKB számára az e határozatok meghozatali lehetőségére vonatkozóan biztosított mérlegelési jogkört. Erre a célra és az eljárás gazdaságossága érdekében az EKB-nak az említett belső felülvizsgálatok elvégzésére felülvizsgálati testületet kell létrehoznia. Az EKB Kormányzótanácsa a testület összeállítására nagyra becsült személyeket nevez ki. A Kormányzótanácsnak a döntése meghozatala során a lehető legnagyobb mértékben biztosítania kell a megfelelő földrajzi és a nemek közötti egyensúlyt a tagállamok viszonylatában. A felülvizsgálatra vonatkozó eljárás során gondoskodni kell arról, hogy a felügyeleti testület adott esetben újra mérlegelhesse korábbi határozattervezetét.
- (65) Az EUMSZ 127. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EKB felel az árstabilitás fenntartását célzó monetáris politikai funkciók ellátásáért. A felügyeleti feladatok ellátásának pedig az a célja, hogy védje a hitelintézetek biztonságát és stabilitását, valamint a pénzügyi rendszer stabilitását. Ezért az összeférhetetlenség elkerülése érdekében és annak biztosítására, hogy minden funkció ellátása a vonatkozó célkitűzéseknek megfelelően történjen, a különböző funkciókat egymástól teljesen különválasztva kell ellátni. Az EKB-nak biztosítania kell tudni azt, hogy a Kormányzótanács a monetáris politikai, illetve a felügyeleti funkció keretében végzett feladatait teljesen különválassza egymástól. A különválasztásnak magában kell foglalnia legalább azt, hogy a két feladatkörbe tartozó feladatokkal szigorúan külön ülések és napirendek keretében foglalkozzanak.
- (66) A személyzet szervezeti elkülönítésének a független monetáris politikai célokhoz szükséges valamennyi szolgáltatásra ki kell terjednie, és biztosítania kell azt, hogy az e rendelet szerinti feladatok ellátása teljes mértékben demokratikusan elszámoltatható módon és felügyelet alatt történjen az e rendeletben foglaltak szerint. Az e rendeletben az EKB-ra ruházott feladatokat ellátó személyzetnek jelentést kell tennie a felügyeleti testület elnökének.
- (67) Az EKB-n belül mindenképp létre kell hozni egy, a nemzeti bankfelügyelet specifikus szakértelmét átfogó felügyeleti testületet, amely felel a felügyeleti ügyekkel kapcsolatos határozatok előkészítéséért. A tanács elnöki feladatait elnöknek kell ellátnia, rendelkeznie kell alelnökkel, és tagjai között szerepelniük kell az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok képviselőinek is. A felügyeleti testületbe az e rendelettel összhangban történő kinevezések során tiszteletben kell tartani a nemek egyensúlyára, a tapasztalatra és a képzettségre vonatkozó alapelveket. Az üléseken folytatott megbeszélések és a határozattervezettel kapcsolatos döntéshozatali folyamat hatékonysága érdekében a felügyeleti testület mindegyik tagját időben és teljes körűen tájékoztatni kell az ülések napirendjén szereplő kérdésekről.
- (68) A felügyeleti testületnek feladatai ellátása során figyelembe kell vennie a mechanizmusban részt vevő tagállamokban fennálló valamennyi lényeges tényt és körülményt, feladatait pedig az Unió egészének érdekében kell elvégeznie.
- (69) A Szerződésekben foglalt intézményi és szavazási eljárások teljes tiszteletben tartása mellett a felügyeleti testület alapvető testület az EKB által végzett azon felügyeleti feladatok ellátása során, amelyek mindeddig az illetékes nemzeti hatóságok kezében voltak. Ennek érdekében a Tanács számára hatáskört kell biztosítani arra, hogy végrehajtási határozatot fogadjon el a felügyeleti testület elnökének és alelnökének kinevezése céljából. Az EKB a felügyeleti testület meghallgatását követően jóváhagyás céljából benyújtja az Európai Parlamentnek a felügyeleti tanács elnökének és alelnökének kinevezésére vonatkozó javaslatot. A javaslat jóváhagyását követően a Tanács elfogadja a végrehajtási határozatot. Az elnököt nyílt kiválasztási eljárás keretében kell kiválasztani, amelyről az Európai Parlamentet és a Tanácsot megfelelően tájékoztatni kell.
- (70) A megfelelő rotáció lehetővé tétele, valamint az elnök teljes függetlenségének biztosítása érdekében az elnök hivatali ideje nem haladhatja meg az öt évet, és mandátumuk nem hosszabbítható meg. Az Európai Bankhatóság tevékenységeivel és az Unió prudenciális politikáival való teljes körű koordináció biztosítása érdekében a felügyeleti testület számára lehetővé kell tenni, hogy megfigyelőként meghívja üléseire az EBH és az Európai Bizottság képviselőit. Az Európai Szanalási Hatóság létrehozását követően elnökének megfigyelőként részt kell vennie a felügyeleti testület ülésein.
- (71) A felügyeleti testület munkáját egy szűkebb összetételű irányítóbizottság segíti. Az irányítóbizottságnak kell előkészítenie a felügyeleti testület üléseit, feladatait kizárólag az Unió egészének érdekében kell végeznie, és teljes átláthatóságot biztosító módon együtt kell működnie a felügyeleti testülettel.
- (72) Az EKB Kormányzótanácsának minden olyan esetben meg kell hívnia az ülésére a mechanizmusban részt vevő, azon tagállamok képviselőit, amelyek pénzneme nem az euro, amikor úgy látja, hogy kifogást fog emelni egy, a felügyeleti testület által kidolgozott határozattervezet ellen, vagy amikor az érintett illetékes nemzeti hatóságok döntésüket megindokolva arról tájékoztatják a Kormányzótanácsot, hogy nem értenek egyet a felügyeleti testület határozattervezetével – amennyiben a szóban forgó határozatot a mechanizmusban részt vevő, azon tagállamok hitelintézetei vonatkozásában címezik a nemzeti hatóságoknak, amelyek pénzneme nem az euro.
- (73) A monetáris politikai és a felügyeleti feladatok különválasztásának biztosítása érdekében az EKB-nak közvetítő testületet kell létrehoznia. A testület létrehozásával és különösen összetételének meghatározásával biztosítani kell azt, hogy a testület a nézeteltéréseket kiegyensúlyozott módon és az Unió egésze érdekeinek megfelelően rendezze.

- (74) A felügyeleti testület, az irányítóbizottság, és az EKB felügyeleti feladatokat ellátó személyzete köteles betartani a szakmai titoktartási követelményeket. Hasonló követelmények vonatkoznak a felügyeleti tevékenységekben részt nem vevő EKB-személlyel folytatott információcserére is. Ez nem akadályozhatja az EKB-t a vonatkozó uniós jogszabályokban foglalt határokon belül és feltételek szerint folytatott információcserében, többek között a Bizottsággal az EUMSZ 107. és 108. cikke és a fokozott gazdasági és költségvetési felügyeletről szóló uniós jogszabály szerinti feladatai céljából.
- (75) Felügyeleti feladatainak eredményes végrehajtása érdekében az EKB-nak teljes függetlenségben, különösen a nem helyénvaló politikai befolyástól és az operatív függetlenségét érintő ágazati beavatkozástól mentesen kell végrehajtania a rá ruházott felügyeleti feladatokat.
- (76) A felügyeleti hatóságokban a türelmi időszakok alkalmazása elengedhetetlen az e hatóságok által végzett felügyelet hatékonyságának és függetlenségének biztosításához. Ennek érdekében és a szigorúbb nemzeti szabályok alkalmazásának sérelme nélkül az EKB-nak átfogó és hivatalos értékelési eljárásokat kell létrehoznia és fenntartania – ideértve az arányos felülvizsgálati időszakokat, az EFM/EKB jogos érdekeivel való esetleges konfliktusok előzetes felmérését és megelőzését is –, amennyiben a felügyeleti testület valamely korábbi tagja megkezdi munkáját abban a banki ágazatban, amelyet azelőtt felügyelt.
- (77) Felügyeleti feladatainak eredményes végrehajtása érdekében az EKB-nak megfelelő forrásokkal kell rendelkeznie. E forrásokat oly módon kell előteremteni, hogy biztosítva legyen az EKB-nak az illetékes nemzeti hatóságok és piaci résztvevők által gyakorolt nem helyénvaló befolyástól való függetlensége, valamint a monetáris politikai és a felügyeleti feladatok szétválasztása. A felügyelet költségeit a felügyelet tárgyát képező szervezeteknek kell viselniük. Ezért a felügyeleti feladatok EKB általi végrehajtását a mechanizmusban részt vevő tagállamokban létrehozott hitelintézeteknek felszámított éves díjből kell finanszírozni. Ezen túlmenően azt is lehetővé kell tenni, hogy az EKB egy – a mechanizmusban nem részt vevő tagállamban alapított hitelintézet által egy a mechanizmusban részt vevő tagállamban létrehozott – fiókintézetnek is díjat számolhasson fel, mégpedig az EKB számára az e fiókintézményekkel kapcsolatos fogadó bankfelügyeleti feladatokból adódó költségek fedezésére. Amennyiben egy hitelintézet vagy fiókintézet felügyelete összevont alapon történik, a díjat az érintett csoporton belül annak a hitelintézetnek a legmagasabb szintjére kell kivetni, amely a mechanizmusban részt vevő tagállamok egyikében van bejegyezve. A díj kiszámítása során nem kell figyelembe venni a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokban bejegyzett leányvállalatokat.
- (78) Ha egy hitelintézet összevont alapú felügyelet alá tartozik, a díjat a konszolidációnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintjén kell kiszámítani, és meg kell határozni a díjnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező, az összevont alapú felügyelet alá tartozó hitelintézetekre jutó összegét, mégpedig a fontossággal és a kockázati profillal – többek között a kockázattal súlyozott eszközállománnyal – összefüggő objektív kritériumok alapján.
- (79) A motivált, jól képzett és pártatlan személyzet nélkülözhetetlen a hatékony felügyelethez. Egy valóban integrált felügyeleti mechanizmus létrehozása érdekében rendelkezni kell a személyzetnek az illetékes nemzeti hatóságok összessége és az EKB közötti megfelelő cseréjéről és kirendeléséről. A kölcsönös ellenőrzés folyamatos biztosítása érdekében, különösen a nagy hitelintézetek felügyelete során, az EKB számára lehetővé kell tenni, hogy kérhesse, hogy a nemzeti felügyeleti csoportokba a mechanizmusban részt vevő más tagállamok illetékes hatóságaiból érkező szakembereket is bevonjanak, lehetővé téve a földrajzi sokszínűség szerint különleges szakértelemmel és profillal rendelkező felügyeleti csapatok felállítását. A személyzet megfelelő cseréjének és kirendelésének célja e közös felügyeleti kultúra megteremtése. Az EKB-nak rendszeres tájékoztatást kell adnia arról, hogy az illetékes nemzeti hatóságoknál alkalmazott személyi állomány hány tagját küldték ki az EKB-hoz az EFM működtetése céljából.
- (80) Tekintettel a banki szolgáltatások globalizációjára és a nemzetközi standardok fokozott fontosságára, az EKB-nak a nemzetközi standardok figyelembevételével és az Unión kívüli bankfelügyelettel konzultálva és szoros együttműködésben, az EBH nemzetközi szerepének duplikálása nélkül kell végrehajtania feladatait. Az EKB-t fel kell hatalmazni arra, hogy – az EBH-val egyeztetve, valamint a tagállamok és az Unió intézményeinek jelenlegi szerepének és hatásköreinek teljes körű tiszteletben tartása mellett – kapcsolatokat létesítsen és igazgatási megállapodásokat kössön harmadik országok felügyeleti hatóságaival és közigazgatásával, valamint nemzetközi szervezetekkel.
- (81) A személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾, valamint a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽²⁾ teljes mértékben alkalmazni kell a személyes adatok EKB általi, e rendelet alkalmazásában történő feldolgozására.
- (82) Az EKB-ra alkalmazni kell az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽³⁾. Az EKB elfogadta az Európai

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o., magyar nyelvű különkiadás, 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.

⁽³⁾ HL L 136., 1999.5.31., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 1. fejezet, 3. kötet, 91. o.

Csalás Elleni Hivatalnak az Európai Központi Bankot érintő vizsgálatainak szabályairól szóló EKB/2004/11 határozatot ⁽¹⁾.

- (83) Annak biztosítása érdekében, hogy a hitelintézetek a legkiválóbb, egyéb nem prudenciális megfontolásokról mentes felügyelet alá tartozzanak, valamint annak érdekében, hogy a piaci fejlemények hitelintézeteket és tagállamokat érintő, egymást kölcsönösen erősítő negatív hatásait időben és eredményesen lehessen kezelni, az EKB-nak a lehető leghamarabb meg kell kezdenie konkrét felügyeleti feladatainak végrehajtását. A felügyeleti feladatoknak a nemzeti bankfelügyeletektől az EKB-ra történő átruházása azonban bizonyos mértékű előkészületet igényel. Ezért megfelelő, fokozatos bevezetési időszakot kell előírni.
- (84) Az EKB-nak az e rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtására vonatkozó részletes operatív rendelkezések elfogadásakor rendelkeznie kell azon átmeneti szabályokról, amelyek révén biztosítja a folyamatban lévő felügyeleti eljárások befejezését, ideértve az e rendelet hatálybalépését megelőzően elfogadott bármely határozatot és/vagy intézkedést vagy megkezdett vizsgálatot.
- (85) A Bizottság az „A valódi, szoros gazdasági és monetáris unió tervezete” című, 2012. november 28-i közleményében kijelentette, hogy „az EUMSZ 127. cikkének (6) bekezdése módosítható annak érdekében, hogy a rendes jogalkotási eljárást alkalmazandóvá tegyék, és megszüntessenek néhány olyan jogi korlátozást, amelyet az jelenleg az EFM kidolgozására szab ki (például a »szoros együttműködés« modelljén túl belefoglalható azon tagállamok közvetlen és visszavonhatatlan részvétele az EFM-ben, amelyek pénzneme nem az euro, az EKB döntéshozatala során az EFM-ben részt vevő azon tagállamokat teljes mértékben egyenlő jogokkal lehet felruházni, amelyek pénzneme nem az euro, valamint további lépéseket lehet tenni a belső elkülönítés érdekében, hogy a monetáris politika, illetve a felügyelet területei elváljanak a döntéshozatal szempontjából)”. Kijelentette továbbá, hogy meg kellene „oldani továbbá az EKB demokratikus elszámoltathatóságának megerősítését, amennyiben az bankfelügyeleti szerepet tölt be”. Emlékeztetni kell arra, hogy az EUSZ úgy rendelkezik, hogy a Szerződések módosítására bármely tagállam kormánya, az Európai Parlament vagy a Bizottság nyújthat be javaslatot, és az a Szerződések bármely vonatkozását érintheti.
- (86) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, különösen a személyes adatok védelméhez, a vállalkozás szabadságához, a hatékony jogorvoslatához és a tisztességes eljáráshoz való jogot; e rendeletet ezen jogokkal és elvekkel összhangban kell végrehajtani.
- (87) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a hitelintézeteket érintő külön felügyeleti feladatoknak egy uniós

intézmény általi elvégzéséhez szükséges eredményes és hatékony keretrendszer létrehozását, valamint a hitelintézetek egységes szabálykönyve következetes alkalmazásának biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a bankpiac páneurópai jellege és a hitelintézetek csődjének a többi tagállamra gyakorolt hatása miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

Tárgy és fogalom meghatározások

1. cikk

Tárgy és hatály

E rendelet a hitelintézetek biztonságához és hatékony és eredményes működéséhez, valamint az Unió és az egyes tagállamokon belül a pénzügyi rendszer stabilitásához való hozzájárulás céljából a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó szakpolitikákkal kapcsolatos külön feladatokkal bízva meg az EKB-t, mégpedig a szabályozási arbitrázs megakadályozása céljából a hitelintézetekkel szemben egyenlő bánásmódot alkalmazva a belső piaci egység és integritás maradéktalan tiszteletben tartása mellett.

A hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről szóló, 2013. június 26-i 36/2013/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 2. cikkének (5) bekezdésében említett intézményeket ki kell zárni az e rendelet 4. cikkével összhangban az EKB-ra ruházott felügyeleti feladatok hatálya alól. Az EKB felügyeleti hatáskörét az e rendelet szerinti hitelintézetek prudenciális felügyeletére kell korlátozni. Ez a rendelet nem ruház az EKB-ra egyéb felügyeleti feladatokat, például a központi szerződő felek prudenciális felügyeletével kapcsolatos feladatokat.

Az EKB-nak az e rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtásakor, valamint a hitelintézetek biztonságának és stabilitásának biztosítását jelentő cél sérelme nélkül teljes mértékben tekintettel kell lennie a hitelintézetek különböző típusaira, üzleti modelljeire és méretére.

Az EKB intézkedései, javaslatai vagy politikái nem különböztethetnek meg közvetlenül vagy közvetve hátrányosan valamely tagállamot vagy a tagállamok valamely csoportját mint banki vagy pénzügyi – tetszőleges pénznemben történő – szolgáltatások nyújtásának helyszínét.

Ez a rendelet nem érinti a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes hatóságainak az azon felügyeleti feladatok végrehajtásával kapcsolatos felelősségét és hatásköreit, amelyeket ez a rendelet nem ruházott az EKB-ra.

⁽¹⁾ Az Európai Központi Bank EKB/2004/11 határozata (2004. június 3.) az Európai Csalás Elleni Hivatalnak az Európai Központi Bankot érintő, a csalás, a korrupció és az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit sértő bármely más jogellenes tevékenység megelőzésével kapcsolatos vizsgálatainak szabályairól, valamint az Európai Központi Bank személyzete alkalmazási feltételeinek módosításáról (HL L 230., 2004.6.30., 56. o.).

⁽²⁾ HL L 176., 2013.6.27., 338. o.

Ez a rendelet nem érinti továbbá a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes hatóságainak és kijelölt hatóságainak a vonatkozó uniós jogi aktusokban nem előírt makroprudenciális eszközök alkalmazására vonatkozó felelősségét és hatásköreit.

2. cikk

Fogalm meghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „a mechanizmusban részt vevő tagállam”: olyan tagállam, amelynek pénzneme az euro, vagy olyan tagállam, amelynek pénzneme nem az euro, de a 7. cikkkel összhangban szoros együttműködést alakított ki;
2. „illetékes nemzeti hatóság”: a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ és a 36/2013/EU irányelvvel összhangban a mechanizmusban részt vevő tagállam által kijelölt bármely illetékes nemzeti hatóság;
3. „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
4. „pénzügyi holdingtársaság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 20. pontjában meghatározott pénzügyi holdingtársaság;
5. „vegyes pénzügyi holdingtársaság”: a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 15. pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holdingtársaság ⁽²⁾;
6. „pénzügyi konglomerátum”: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 14. pontjában meghatározott pénzügyi konglomerátum;
7. „kijelölt nemzeti hatóság”: a vonatkozó uniós jogszabályok értelmében a mechanizmusban részt vevő tagállam kijelölt hatósága;
8. „befolyásoló részesedés”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontjában meghatározott befolyásoló részesedés;
9. „egységes felügyeleti mechanizmus” (EFM): az EKB-ból és a részt vevő tagállamok hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságából álló, az e rendelet 6. cikkében leírt pénzügyi felügyeleti rendszer.

II. FEJEZET

Együttműködés és feladatok

3. cikk

Együttműködés

(1) Az EKB szorosan együttműködik az EBH-val, az EÉPH-val, az EBFH-val, az Európai Rendszerkockázati Testülettel (ERKT) és az egyéb olyan hatóságokkal, amelyek a PFER részét képezik, és amelyek biztosítják az Unióban a megfelelő szintű szabályozást és felügyeletet.

Az EKB szükség esetén egyetértési megállapodásokat köt a tagállamok pénzügyi eszközök piaciért felelős illetékes hatóságaival. E megállapodásokat hozzáférhetővé kell tenni az Európai Parlament, az Európai Tanács és valamennyi tagállam illetékes hatóságai számára.

(2) E rendelet alkalmazása céljából az EKB-nak az 1093/2010/EU rendelet 40. cikkében megállapított feltételekkel részt kell vennie az EBH felügyeleti tanácsában.

(3) Az EKB feladatait e rendelettel összhangban és az egységes felügyeleti mechanizmus, valamint az EBH, az EÉPH, az EBFH és az ERKT hatáskörének és feladatainak sérelme nélkül végzi.

(4) Az EKB-nak szorosan együtt kell működnie a hitelintézetek szanálására felhatalmazott hatóságokkal, többek között a szanálási tervek elkészítésében.

(5) Az 1., a 4. és a 6. cikkben megállapított feltételek mellett az EKB-nak szorosan együtt kell működnie a közforrásból származó pénzügyi segítséget nyújtó valamennyi mechanizmussal, többek között az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszközzel (EFSF) és az ESM-mel, különösen akkor, ha az EFSF vagy az ESM olyan hitelintézetnek nyújtott közvetlen vagy közvetett pénzügyi támogatást, vagy fog valószínűleg ilyen támogatást nyújtani, amely a 4. cikk hatálya alá tartozik.

(6) Az EKB-nak és a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok illetékes hatóságainak egyetértési megállapodást kell kötniük, amelyben általánosan leírják, hogy milyen módon fognak együttműködni egymással a 2. cikkben említett pénzügyi intézményekre vonatkozó, uniós jog szerinti feladataik végrehajtása során. Az egyetértési megállapodást rendszeresen felül kell vizsgálni.

Az első albekezdés sérelme nélkül az EKB egyetértési megállapodást köt minden olyan, a mechanizmusban nem részt vevő tagállam illetékes hatóságával, amelyben legalább egy, az uniós jogban meghatározottak szerint rendszerszempontról globálisan jelentős intézmény székhellyel rendelkezik.

Minden egyetértési megállapodást rendszeresen felül kell vizsgálni, és a bizalmas információk megfelelő kezelésének szabályai szerint nyilvánosságra kell hozni.

⁽¹⁾ HL 176., 2013.6.27., 1. o.

⁽²⁾ HL L 35., 2003.2.11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás, 6. fejezet, 4. kötet, 340. o.

4. cikk

Az EKB-ra ruházott feladatok

(1) A 6. cikk keretén belül, e cikk (3) bekezdésével összhangban az EKB kizárólagos hatáskörébe tartozik a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező valamennyi hitelintézetre vonatkozó alábbi feladatok prudenciális felügyelet céljából történő végrehajtása:

- a) a hitelintézetek engedélyeinek kiadása és ezen engedélyek visszavonása a 14. cikk rendelkezéseire is figyelemmel;
- b) a valamely, a mechanizmusban részt vevő tagállamban székhellyel rendelkező, és egy abban részt nem vevő tagállamban fiókot létesíteni vagy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtani szándékozó hitelintézetek esetében azoknak a feladatoknak az ellátása, amelyek a vonatkozó uniós jogi aktusok alapján a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának feladatai;
- c) a 15. cikk rendelkezéseire is figyelemmel a hitelintézetekben való befolyásoló részesedések megszerzésére és eladására vonatkozó értesítések értékelése, kivéve bankszanálás esetén;
- d) a hitelintézetekre vonatkozóan a szavatolótké-követelmények, az értékpapírosítás, a nagykockázat-vállalási határértékek, a likviditásfedezet, a tőkeáttétel, valamint az ezen ügyekkel kapcsolatos jelentéstétel és ezen információk nyilvánosságra hozatala terén prudenciális követelményeket előíró, a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusok tiszteletben tartásának biztosítása;
- e) az azoknak a 4. cikk (3) bekezdése első albekezdésében említett jogszabályoknak való megfelelés biztosítása, amelyek a hitelintézetek számára előírják, hogy megbízható irányítási rendszerekkel, többek között a hitelintézetek vezetéséért felelős személyekre vonatkozó szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelmények előírásával, kockázatkezelési eljárásokkal, belső ellenőrzési mechanizmusokkal, javadalmazási politikákkal és gyakorlattal, valamint hatékony belső tőkemegfelelés-értékelési eljárásokkal – többek között belső minősítésen alapuló modellekkel – rendelkezzenek;
- f) felügyeleti felülvizsgálatoknak adott esetben az EKB-val együttműködésben végzett lebonyolítása – többek között stresszteszt elvégzése és azok eredményeinek esetleges közzététele – annak meghatározása érdekében, hogy a hitelintézetek által bevezetett rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint ezen intézetek szavatolótkéje biztosítja-e a kockázataik megfelelő kezelését és fedezetét, továbbá a felügyeleti felülvizsgálat alapján további egyedi szavatolótké-követelmények, egyedi közzétételi követelmények, egyedi likviditási követelmények és egyéb intézkedések bevezetése a vonatkozó uniós jogi aktusokkal kifejezetten az illetékes hatóságok hatáskörébe utalt esetekben;
- g) összevont alapú felügyelet gyakorlása a hitelintézeteknek a mechanizmusban részt vevő tagállamban székhellyel rendelkező anyavállalatai felett, többek között a pénzügyi holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok felett is, valamint az összevont alapú felügyeletben való részvétel,

ideértve a felügyeleti kollégiumokban való részvételt is – az illetékes nemzeti hatóságoknak e kollégiumokban megfigyelőként való részvételének sérelme nélkül –, olyan anyavállalatok esetében, amelyek nem valamely, a mechanizmusban részt vevő tagállamban rendelkeznek székhellyel;

- h) a pénzügyi konglomerátum feletti – az annak részét képező hitelintézetekre vonatkozó – kiegészítő felügyeletben való részvétel, valamint koordinátori feladatok ellátása, amennyiben a pénzügyi konglomerátum viszonylatában a vonatkozó jogszabályban meghatározott kritériumoknak megfelelően az EKB-t nevezik ki koordinátornak;
- i) helyreállítási tervekkel kapcsolatos felügyeleti feladatok elvégzése és korai beavatkozás, amennyiben egy, az EKB összevont alapú felügyelete alá tartozó hitelintézet vagy csoport nem teljesíti vagy valószínűleg megsérti az alkalmazandó prudenciális követelményeket, valamint – kizárólag a vonatkozó, az illetékes hatóságok számára ezt előíró uniós jogi aktusokban kifejezetten meghatározott esetekben – a hitelintézetektől a pénzügyi nehézségek vagy csőd elkerülése érdekében megkívánt strukturális változások előírása, a szanalási hatáskörök kizárásával;

(2) A valamely, a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban székhellyel rendelkező, és egy abban részt vevő tagállamban fiókot létesítő vagy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó hitelintézetek esetében az EKB-nak az (1) bekezdésben meghatározott feladatok közül azokat a feladatokat kell ellátnia, amelyekre vonatkozóan a vonatkozó uniós jogszabályokkal összhangban az illetékes nemzeti hatóságok rendelkeznek hatáskörrel.

(3) Az EKB-nak az e rendeletben rá ruházott feladatok elvégzése és a magas színvonalú felügyelet biztosítása céljából alkalmaznia kell a teljes vonatkozó uniós joganyagot, és amennyiben a vonatkozó uniós joganyag irányelvekből áll, az ezeket az irányelvet átültető nemzeti jogszabályokat. Amennyiben a vonatkozó uniós joganyag rendeletekből áll, illetve olyan területeken, ahol az említett rendeletek a tagállamok számára kifejezetten lehetőségeket ajánlanak fel, az EKB-nak alkalmaznia kell az e lehetőségeket érvényesítő nemzeti jogszabályokat.

Az EKB e célból a vonatkozó uniós joganyagot figyelembe véve és annak megfelelően – ideértve különösen minden jogalkotási és nem jogalkotási aktust, így többek között az EUMSZ 290. és 291. cikkében említett eszközöket – iránymutatásokat és ajánlásokat fogad el és határozatokat hoz. Különösen vonatkoznak rá az 1093/2010/EU rendelet 10–15. cikkével összhangban az EBH által kidolgozott és a Bizottság által elfogadott szabályozás-technikai és végrehajtás-technikai standardtervezetek, az említett rendelet 16. cikke, valamint EBH által az említett rendelettel összhangban kidolgozott, az európai felügyeleti kódexről szóló rendelkezései. Az EKB rendeleteket is elfogadhat, de csak az e rendelet által ruházott feladatok végrehajtása részletes szabályainak megszervezéséhez vagy meghatározásához szükséges mértékben.

Az EKB valamely rendelet elfogadása előtt nyilvános konzultációt folytat, és megvizsgálja a potenciális költségeket és előnyöket, kivéve, ha ezek a konzultációk és elemzések aránytalanok a szóban forgó rendeletek hatályához vagy hatásához képest, vagy ha az ügy rendkívül sürgős, amely esetben az EKB-nak indokolnia kell a sürgősséget.

Amennyiben szükséges, az EKB-nak – az egyik résztvevőként – hozzá kell járulnia szabályozástechnikai standardok vagy végrehajtás-technikai standardok tervezetének az EBH által a 1093/2010/EU rendelettel összhangban történő kidolgozásához, vagy fel kell hívnia az EBH figyelmét annak az esetleges szükségességére, hogy terjesszen a Bizottság elé a meglévő szabályozástechnikai vagy végrehajtás-technikai standardokat módosító tervezeteket.

5. cikk

Makroprudenciális feladatok és eszközök

(1) Minden esetben, amikor indokolt vagy amikor szükségesnek tűnik, valamint az e cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes nemzeti hatóságainak vagy kijelölt nemzeti hatóságainak követelményeket kell alkalmazniuk a hitelintézetek által az e rendelet 4. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett szavatolóőke-követelményeken túl az uniós joggal összhangban az adott szinten teljesítendő tőkepufferekre, így többek között az anticiklikus tőkepufferrátákra vonatkozóan, továbbá alkalmazniuk kell az 575/2013/EU rendeletben és a 36/2013/EU irányelvben előírt, a rendszerszintű kockázatoknak vagy makroprudenciális kockázatoknak a vonatkozó uniós jogszabályokban kifejezetten meghatározott esetekben való kezelését célzó minden egyéb intézkedést, betartva az említett jogszabályokban meghatározott eljárásokat. Az érintett hatóságnak e határozat meghozatala előtt tíz nappal megfelelően értesítenie kell szándékáról az EKB-t. Amennyiben az EKB kifogást emel, öt napon belül írásban közölnie kell indokait. Az érintett hatóságnak megfelelően mérlegelnie kell az EKB indokait, mielőtt adott esetben ténylegesen döntést hozna.

(2) Az e cikk (4) és (5) bekezdésben meghatározott feltételektől függően az EKB – ha ezt szükségesnek ítéli – a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes nemzeti hatóságai vagy kijelölt nemzeti hatóságai helyett az azok által előírtaknál szigorúbb követelményeket alkalmazhat a hitelintézetek által az e rendelet 4. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett szavatolóőke-követelményeken túl a vonatkozó uniós joggal összhangban az adott szinten teljesítendő tőkepufferekre, többek között az anticiklikus tőkepufferrátákra vonatkozóan, továbbá szigorúbb intézkedéseket alkalmazhat a rendszerszintű kockázatoknak vagy makroprudenciális kockázatoknak a hitelintézetek szintjén, betartva az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott eljárásokat, a vonatkozó uniós jogszabályokban konkrétan meghatározott esetekben.

(3) Bármely illetékes nemzeti hatóság vagy kijelölt nemzeti hatóság javasolhatja az EKB-nak, hogy a (2) bekezdés szerint járjon el a tagállami pénzügyi rendszer és gazdaság konkrét helyzetének a kezelése érdekében.

(4) Amennyiben az EKB a (2) bekezdés szerint szándékozik eljárni, szorosan együtt kell működnie az érintett tagállamok kijelölt nemzeti hatóságaival. Ennek keretében e döntéshozatal előtt tíz munkanappal értesíti szándékáról az érintett illetékes nemzeti hatóságokat vagy kijelölt nemzeti hatóságokat. Amennyiben az érintett hatóságok bármelyike kifogást emel, öt napon belül írásban kell közölnie indokait. Az EKB megfelelően mérlegeli ezeket az indokokat, mielőtt adott esetben ténylegesen döntést hozna.

(5) A (2) bekezdésben említett feladatok végrehajtása során az EKB-nak figyelembe kell vennie az egyes tagállamokban vagy azok részeiben a pénzügyi rendszer konkrét állapotát, a gazdasági helyzetet és a gazdasági ciklust.

6. cikk

Együttműködés az EFM keretében

(1) Az EKB a feladatait egy, az EKB-t és az illetékes nemzeti hatóságokat magában foglaló egységes felügyeleti mechanizmus keretében hajtja végre. Az EKB a felelős az EFM hatékony és konzisztens működéséért.

(2) Mind az EKB, mind az illetékes nemzeti hatóságok kötelesek jóhiszemű együttműködést és információcserét folytatni.

Az EKB azon jogának sérelme nélkül, amely szerint közvetlenül megkaphatja a hitelintézetek által folyamatosan közölt adatokat vagy azokhoz közvetlenül hozzáférhet, az illetékes nemzeti hatóságoknak mindenekelőtt meg kell adniuk az EKB számára minden olyan adatot, amely az e rendelet által az EKB-ra rótt feladatok elvégzéséhez szükséges.

(3) Minden esetben, amikor ez indokolt – az e rendeletben rá ruházott feladatok tekintetében az EKB-t terhelő felelősség és elszámoltathatóság sérelme nélkül – az illetékes nemzeti hatóságok az e cikk (7) bekezdésében említett keretrendszerben meghatározott feltételek mellett kötelesek segítséget nyújtani az EKB-nak a 4. cikkben említett, valamennyi hitelintézethez kapcsolódó feladatokhoz kapcsolódó bármilyen intézkedés előkészítésében és végrehajtásában, beleértve az ellenőrzési tevékenységekben való részvételt is. A 4. cikkben említett feladatok ellátása során követniük kell az EKB által adott utasításokat.

(4) Az alábbiaknak megfelelő hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok feletti felügyelet vonatkozásában, illetve az olyan hitelintézeteknek a mechanizmusban részt vevő tagállamban bejegyzett, az alábbiaknak megfelelő fiókja feletti felügyelet vonatkozásában, amelyeknek a székhelye a mechanizmusban nem részt vevő tagállamban van, a (4) cikknek az (1) bekezdés a) és c) pontján kívüli részeiben meghatározott feladatok tekintetében az EKB az e cikk (5) bekezdésében meghatározott felelősségi körrel, az illetékes nemzeti hatóságok pedig az e cikk (6) bekezdésében meghatározott felelősségi körrel rendelkeznek, az e cikk (7) bekezdésében meghatározott keretrendszeren belül és az abban meghatározott eljárásokkal összhangban:

— azok, amelyek kevésbé jelentősek összevont alapon, a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintű konszolidáció szintjén, illetve egyedi szinten az azon fiókok konkrét esetében, amelyek olyan hitelintézeteknek a mechanizmusban részt vevő tagállamban bejegyzett fiókjai, amely hitelintézetnek a székhelye a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban van. A jelentőséget az alábbi kritériumok alapján kell megítélni:

i. méret;

ii. jelentőség az Unió vagy a mechanizmusban részt vevő bármely tagállam gazdasága szempontjából;

iii. a határokon átnyúló tevékenység jelentősége.

A fenti első albekezdés tekintetében egy hitelintézetet, pénzügyi holdingtársaságot, illetve vegyes pénzügyi holdingtársaságot nem lehet kevésbé jelentősnek minősíteni, kivéve, ha ezt a módszertanban meghatározott különleges körülmények indokoltá teszik, vagy ha az alábbi feltételek közül bármelyik teljesül:

- i. teljes eszközállománya meghaladja a 30 milliárd EUR-t;
- ii. teljes eszközállományának a székhely szerinti, a mechanizmusban részt vevő tagállam GDP-jéhez viszonyított aránya meghaladja a 20 %-ot, kivéve, ha a teljes eszközállománya nem éri el az 5 milliárd EUR-t;
- iii. az illetékes nemzeti hatóság által küldött azon értesítést követően, amely szerint a hatóság az intézményt jelentősnek tartja a hazai gazdaság szempontjából, az EKB az adott hitelintézetre vonatkozó átfogó értékelése, és ezen belül a mérlegértékelés alapján úgy dönt, hogy ezt a jelentőséget megerősíti.

Az EKB a saját kezdeményezésére is jelentősnek minősíthet egy intézményt, ha az a mechanizmusban részt vevő több tagállamban is rendelkezik leányvállalattal, és a határokon átnyúló eszközei és kötelezettségei a módszertanban meghatározott feltételek szerint a teljes eszköz- vagy kötelezettségállományának jelentős részét teszik ki.

Nem tekinthetők kevésbé jelentősnek azok az intézmények, amelyek az EFSF-ből vagy az ESM-ből közvetlenül vagy közvetve közforrásból származó pénzügyi támogatást kaptak, illetve amelyek vonatkozásában ilyen támogatás kérelmezésére került sor.

Az előző albekezdések ellenére az EKB a mechanizmusban részt vevő tagállamok mindegyikében legalább a három legjelentősebb hitelintézet tekintetében ellátja az e rendelettel ráruházott feladatokat, kivéve, ha az ettől való eltérést különleges körülmények indokolják.

(5) A (4) bekezdésben említett hitelintézetek tekintetében, a (7) bekezdésben meghatározott keretrendszeren belül:

- a) az EKB rendeleteket, iránymutatásokat és általános utasításokat ad ki az illetékes nemzeti hatóságok részére, amelyek alapján azok ellátják a 4. cikknek az (1) bekezdésének a) és b) pontján kívüli részeiben meghatározott feladatokat és meghozzák a felügyeleti határozatokat.

Az EFM felügyeleti eredményei következetességének biztosítása érdekében az említett utasítások utalhatnak a 16. cikk (2) bekezdésében foglalt különleges hatáskörökre a hitelintézetek meghatározott csoportjai vagy kategóriái tekintetében;

- b) amennyiben az a magas színvonalú felügyelet biztosításához szükséges, az EKB – az illetékes nemzeti hatóságokkal folytatott konzultációt követően saját kezdeményezésére, vagy valamely illetékes nemzeti hatóság kérésére – bármikor úgy

dönthet, hogy a (4) bekezdésben említett hitelintézetek közül egy vagy több tekintetében minden vonatkozó hatáskörével közvetlenül él, többek között abban az esetben, ha a szóban forgó hitelintézetek az EFSF-ből vagy az ESM-ből közvetlenül vagy közvetve közforrásból származó pénzügyi támogatást kaptak, illetve e hitelintézetek vonatkozásában ilyen támogatás kérelmezésére került sor;

- c) az EKB az e cikkben és különösen a (7) bekezdés c) pontjában meghatározott felelősségi körök és eljárások alapján felügyelést végez a rendszer működésére vonatkozóan;
- d) az EKB mindenkor gyakorolhatja a 10–13. cikkben említett hatásköröket;
- e) az EKB továbbá információkat kérhet ad hoc vagy állandó jelleggel az illetékes nemzeti hatóságoktól az általuk e cikk szerint végzett feladatok ellátásáról.

(6) E cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül az illetékes nemzeti hatóságok hajtják végre a 4. cikk (1) bekezdésének b), d)–g) és i) pontjában említett feladatokat és felelősek e feladatokért, valamint az e cikk (4) bekezdésének első albekezdése szerinti hitelintézetekre vonatkozó minden releváns felügyeleti határozat meghozataláért, az e cikk (7) bekezdésében meghatározott keretrendszeren belül, az abban említett eljárásokat betartva.

A 10–13. cikk sérelme nélkül az illetékes nemzeti hatóságok és a kijelölt nemzeti hatóságok továbbra is rendelkeznek – a nemzeti joggal összhangban – azzal a hatáskörrel, hogy információkat kérjenek be a hitelintézetektől, holdingtársaságoktól, vegyes holdingtársaságoktól és a valamely hitelintézet összevont alapú pénzügyi helyzete szempontjából figyelembe veendő vállalkozásoktól, és hogy helyszíni ellenőrzést tartsanak ezekben a hitelintézetekben, holdingtársaságokban, vegyes holdingtársaságokban és vállalkozásokban. Az illetékes nemzeti hatóságok az e cikk (7) bekezdésében meghatározott keretrendszerrel összhangban tájékoztatják az EKB-t az e bekezdés szerinti intézkedésekről, és szorosan koordinálják e tevékenységeket az EKB-val.

Az illetékes nemzeti hatóságoknak rendszeresen jelentést kell tenniük az ezen cikk szerint gyakorolt tevékenységek ellátásáról.

(7) Az EKB az illetékes nemzeti hatóságokkal konzultálva, a felügyeleti testület javaslata alapján elfogadja és közzéteszi az e cikk végrehajtásának gyakorlati részletes szabályait tartalmazó keretrendszert. A keretrendszernek legalább az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a) a (4) bekezdés első, második és harmadik albekezdésében említett kritériumok értékeléséhez, valamint az azon kritériumok értékeléséhez szükséges konkrét módszertan, amelyek teljesülése esetén a (4) bekezdés negyedik albekezdése már nem alkalmazandó egy adott hitelintézetre, továbbá az ebből következő, az (5) és (6) bekezdés végrehajtását illető szabályok. E szabályokat és a (4) bekezdés első, második és harmadik albekezdésében említett kritériumok értékelésére

kidolgozott módszereket felül kell vizsgálni minden lényegi változtatás figyelembevételére érdekében, továbbá a szabályoknak és módszereknek biztosítaniuk kell, hogy amennyiben egy hitelintézetet jelentősnek vagy kevésbé jelentősnek minősítettek, ezt az értékelést kizárólag a körülmények érdemi és nem átmeneti változása esetén módosítsák, különös tekintettel a hitelintézet helyzetével kapcsolatos, az értékelés szempontjából fontos körülményekre.

- b) a (4) bekezdés szerint kevésbé jelentősnek nem minősülő hitelintézetek felügyelete ügyében az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok közötti kapcsolatra vonatkozó eljárások, és ezen belül a határidők meghatározása, és az EKB-nek vizsgálatra megküldendő határozattervezetek elkészítésének lehetősége;
- c) a (4) bekezdés szerint kevésbé jelentősnek minősülő hitelintézetek felügyelete ügyében az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok közötti kapcsolatra vonatkozó eljárások, és ezen belül a határidők meghatározása; ezen eljárásokban elő kell írni, hogy az illetékes nemzeti hatóságok, a keretrendszerben meghatározott esetektől függően:
- i. értesítsék az EKB-t minden lényeges felügyeleti eljárásról;
  - ii. az EKB felkérésére végezzék el az eljárás konkrét aspektusainak további vizsgálatát;
  - iii. továbbítsák az EKB-nak a lényeges felügyeleti határozatok tervezetét, amelyekkel kapcsolatban az EKB kifejezheti véleményét.

(8) Azokban az esetekben, amikor az EKB-t az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátásában az illetékes nemzeti hatóságok és a kijelölt nemzeti hatóságok segítik, az EKB-nak és az illetékes nemzeti hatóságoknak be kell tartaniuk a vonatkozó uniós jogi aktusokban meghatározott, a különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti feladatmegosztásra és együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket.

7. cikk

A mechanizmusban részt vevő azon tagállamok illetékes hatóságaival folytatott szoros együttműködés, amelyek pénzneme nem az euro

(1) Az olyan tagállamban székhellyel rendelkező hitelintézetek vonatkozásában, amelyek pénzneme nem az euro – az e cikkben meghatározott kereteken belül –, az EKB végzi a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében és az 5. cikkben említett területekre tartozó feladatokat, amennyiben e cikknek megfelelően az EKB és a szóban forgó tagállam illetékes nemzeti hatósága között szoros együttműködés jött létre.

E célból az EKB utasításokat adhat a mechanizmusban részt vevő, azon tagállamok illetékes nemzeti hatóságának vagy kijelölt nemzeti hatóságának, amelyek pénzneme nem az euro.

(2) Az EKB és a mechanizmusban részt vevő, azontagállamok illetékes nemzeti hatósága közötti szoros együttműködés, amelyek pénzneme nem az euro, az EKB által elfogadott határozat útján jön létre, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

a) az érintett tagállam értesíti a többi tagállamot, a Bizottságot, az EKB-t és az EBH-t arra vonatkozó kérelméről, hogy a 4. és az 5. cikkben említett feladatoknak az érintett tagállamban székhellyel rendelkező valamennyi hitelintézet tekintetében való végrehajtását illetően a 6. cikkkel összhangban szoros együttműködést alakíthasson ki az EKB-val;

b) Az érintett tagállam az értesítésben vállalja:

— annak biztosítását, hogy illetékes nemzeti hatósága vagy kijelölt nemzeti hatósága betartsa az EKB által kiadott iránymutatásokat, és teljesíti az EKB által kiadott kéréseket és

— a szóban forgó tagállamban létesült hitelintézetekkel kapcsolatos összes olyan információ rendelkezésre bocsátását, amelyre az EKB igényt tart az említett hitelintézetek átfogó értékelésének végrehajtása céljából;

c) Az érintett tagállam elfogadta a vonatkozó nemzeti jogszabályokat annak biztosítására, hogy illetékes nemzeti hatósága a (4) bekezdésnek megfelelően köteles legyen elfogadni az EKB által a hitelintézetek vonatkozásában kért intézkedéseket.

(3) A (2) bekezdésben említett határozatot ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A határozatot a kihirdetését követő 14. naptól kell alkalmazni.

(4) Amennyiben az EKB úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdésben említett feladatokkal kapcsolatos valamely intézkedést egy hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság tekintetében az érintett tagállam illetékes nemzeti hatóságának kell elfogadnia, konkrét határidőt meghatározva utasítást ad az érintett hatóságnak.

Ez a határidő nem lehet 48 óránál rövidebb, kivéve, ha helyrehozhatatlan károk elkerülése érdekében elengedhetetlen az intézkedés gyorsabb elfogadása. Az érintett tagállam illetékes nemzeti hatóságának a (2) bekezdés c) pontjában említett kötelezettségnek megfelelően meg kell hoznia minden szükséges intézkedést.

(5) Az EKB az alábbi esetekben figyelmeztetheti az érintett tagállamot, hogy amennyiben nem hoz határozott korrekciós intézkedéseket, az EKB felfüggeszti vagy megszünteti a szoros együttműködést:

a) ha az EKB véleménye szerint a tagállam már nem teljesíti a (2) bekezdés a)–c) pontjában meghatározott feltételeket; vagy

b) ha az EKB véleménye szerint az érintett tagállam illetékes nemzeti hatósága már nem a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott kötelezettségnek megfelelően jár el.

Amennyiben a tagállam a figyelmeztetést követő 15 napon belül nem intézkedik, az EKB felfüggesztheti vagy megszüntetheti a szóban forgó tagállammal létrejött szoros együttműködést.

A szoros együttműködés felfüggesztéséről vagy megszüntetéséről szóló határozatról értesíteni kell az érintett tagállamot és azt ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. A határozatban a felügyeleti hatékonyság és a hitelintézetek jogos érdekeinek kellő figyelembevételével meg kell jelölni az alkalmazása kezdeti időpontját.

(6) Egy tagállam a szoros együttműködés kialakítása céljából az EKB által elfogadott határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésétől számított három év elteltével bármikor kérheti az EKB-tól a szoros együttműködés megszüntetését. A megkeresésben ismertetni kell a megszüntetés indokait, beleértve adott esetben a tagállamok költségvetési felelőssége tekintetében fennálló potenciális jelentős negatív hatásokat. Ebben az esetben az EKB haladéktalanul határozatot fogad el a szoros együttműködés megszüntetésére vonatkozóan, és abban a felügyeleti hatékonyság és a hitelintézetek jogos érdekeinek kellő figyelembevételével megjelöli az alkalmazásának a – maximum három hónapon belüli – kezdeti időpontját. A határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

(7) Ha egy a mechanizmusban részt vevő olyan tagállam, amelynek pénzneme nem az euro, a 26. cikk (8) bekezdésének megfelelően indoklással ellátott bejelentést tesz az EKB-nak, miszerint nem ért egyet a felügyeleti testület határozattervezetével szembeni kormányzótanácsi kifogással, a Kormányzótanács 30 napon belül véleményt ad az indoklással ellátott, egyet nem értésre vonatkozó tagállami bejelentésről, és megerősíti vagy visszavonja kifogását, megadva döntése indokait.

Amennyiben a Kormányzótanács megerősíti kifogását, a mechanizmusban részt vevő olyan tagállam, amelynek pénzneme nem az euro, értesítheti az EKB-t, hogy a felügyeleti testület lehetséges módosított határozattervezetével kapcsolatos esetleges határozat nem lesz rá nézve kötelező.

Az EKB ebben az esetben a felügyeleti hatékonyságot kellően figyelembe véve mérlegeli az adott tagállammal folytatott szoros együttműködés felfüggesztését, illetve megszüntetését, és határozatot hoz a kérdésben.

Az EKB különösen az alábbiakat veszi figyelembe:

a) a felfüggesztés vagy megszüntetés hiánya veszélyeztetheti-e az EFM integritását, illetve gyakorolhat-e jelentős negatív hatást a tagállamok költségvetési felelősségére;

b) a felfüggesztés vagy megszüntetés jelentős negatív hatást gyakorolhat-e azon tagállam költségvetési felelősségére, amely a 26. cikk (8) bekezdésével összhangban értesítést küldött indokolt egyet nem értéséről;

c) meg van-e győződve arról, hogy az illetékes nemzeti hatóság olyan intézkedéseket hozott, amelyek az EKB véleménye szerint

– biztosítják, hogy az előző albekezdés szerint az indokolt egyet nem értéséről értesítést küldő tagállamban lévő hitelintézetek nem részesülnek kedvezőbb bánásmódban, mint a mechanizmusban részt vevő többi tagállamban lévő hitelintézetek;

– legalább olyan hatékonyak az 1. cikkben említett célok megvalósításában és a vonatkozó uniós jogszabályok betartásának biztosításában, mint az e bekezdés második albekezdése szerinti kormányzótanácsi határozat.

Az EKB ezen megfontolásokat feltünteti a határozatában, és közli azokat az érintett tagállammal.

(8) Ha egy a mechanizmusban részt vevő olyan tagállam, amelynek pénzneme nem az euro, nem ért egyet a felügyeleti testület határozattervezetével, a határozattervezet kézhezvételét követő öt munkanapon belül indoklással ellátott értesítést küldhet a Kormányzótanácsnak egyet nem értéséről. A Kormányzótanács teljes mértékben figyelembe veszi az említett indokokat, és öt munkanapon belül dönt az ügyről, majd írásban kifejti döntését az érintett tagállamnak. Az érintett tagállam kérheti az EKB-tól a szoros együttműködés azonnali hatállyal történő megszüntetését, és az ezt követően meghozott határozat rá nézve nem lesz kötelező.

(9) Az a tagállam, amely megszüntette az EKB-val folytatott szoros együttműködését, a szoros együttműködés megszüntetéséről szóló EKB-határozatnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésétől számított három éven belül nem alakíthat ki újabb szoros együttműködést az EKB-val.

8. cikk

Nemzetközi kapcsolatok

A tagállamok és az az EKB kivételével az Unió intézményei és szervei, köztük az EBH, hatásköreinek sérelme nélkül, az EKB az e rendelettel rá ruházott feladatok vonatkozásában – az EBH-val folytatott megfelelő koordináció alapján – kapcsolatokat alakíthat ki és igazgatási megállapodásokat köthet felügyeleti hatóságokkal, nemzetközi szervezetekkel és harmadik országok közigazgatásával. E megállapodások nem teremtene az Unióra és a tagállamokra nézve jogi kötelezettségeket.

III. FEJEZET

Az EKB hatáskörei

9. cikk

Felügyeleti és vizsgálati hatáskörök

(1) Kizárólag a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében és az 5. cikk (2) bekezdésében rá ruházott feladatok ellátása céljából, a vonatkozó uniós jogban megállapítottakkal összhangban a mechanizmusban részt vevő tagállamokban adott esetben az EKB minősül az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak.

Ugyanezen kizárólagos célból az EKB-nak rendelkeznie kell az e rendeletben előírt hatáskörökkel és kötelezettségekkel. Ezenfelül rendelkeznie kell mindazokkal a hatáskörökkel és kötelezettségekkel is, amelyekkel az illetékes és kijelölt hatóságok a vonatkozó uniós jog alapján rendelkeznek, kivéve, ha ez a rendelet másként rendelkezik. Az EKB-nak konkrétan rendelkeznie kell az e fejezet 1. és 2. szakaszában felsorolt hatáskörökkel.

Az EKB az e rendelettel rá ruházott feladatok elvégzéséhez szükséges mértékben utasítások révén előírhatja a nemzeti hatóságoknak, hogy a nemzeti jogban előírt feltételek mellett és azokkal összhangban gyakorolják hatáskörüket, amennyiben e rendelet nem ruházza fel az EKB-t az adott hatáskörrel. E nemzeti hatóságoknak teljes körűen tájékoztatniuk kell az EKB-t e hatáskörök gyakorlásáról.

(2) Az EKB az e cikk (1) bekezdésében említett hatásköröket a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokkal összhangban gyakorolja. Az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok a felügyeleti és vizsgálati hatásköreik gyakorlása során szorosan együttműködnek.

(3) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a mechanizmusban résztvevő azon tagállamokban székhellyel rendelkező hitelintézetek tekintetében, amelyek pénzneme az euro, az EKB hatásköreit a 7. cikkel összhangban gyakorolja.

1. s z a k a s z

Vizsgálati hatáskörök

10. cikk

Információkérés

(1) A 9. cikk (1) bekezdése szerinti hatáskörök sérelme nélkül, a vonatkozó uniós jogban előírt egyéb feltételektől függően az EKB – a 4. cikkben foglaltak betartásával – felkérheti a következő jogi vagy természetes személyeket, hogy minden olyan információt bocsássanak a rendelkezésére, amely az e rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtásához szükséges, beleértve a rendszeres időközönként és meghatározott formátumban, felügyeleti és kapcsolódó statisztikai célokra nyújtandó információkat is:

a) a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező hitelintézetek;

b) a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező pénzügyi holdingtársaságok;

c) a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaságok;

d) a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező vegyes tevékenységű holdingtársaságok;

e) az a)–d) pontban említett szervezetekhez tartozó személyek;

f) azok a harmadik felek, amelyekhez az a)–d) pontban említett szervezetek funkciókat vagy tevékenységeket szerveztek ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett személyeknek meg kell adniuk a kért információkat. A szakmai titoktartásra vonatkozó rendelkezések nem mentesítik e személyeket az információnyújtási kötelezettség alól. Az információ biztosítása nem tekinthető a szakmai titoktartás megszegésének.

(3) Amennyiben az EKB közvetlenül az (1) bekezdésben említett jogi vagy természetes személyektől szerez információt, ezt a kapott információt az illetékes nemzeti hatóságok rendelkezésére bocsátja.

11. cikk

Általános vizsgálatok

(1) Az EKB az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátása érdekében – a vonatkozó uniós jogban előírt egyéb feltételektől függően – a mechanizmusban részt vevő tagállamok egyikében székhellyel rendelkező vagy ott található, a 10. cikk (1) bekezdésében említett bármely személynél elvégezhet bármilyen szükséges vizsgálatot.

E célból az EKB-nek joga van a következőkhöz:

a) dokumentumok benyújtásának az előírása;

b) a 10. cikk (1) bekezdésében említett személyek üzleti könyveinek és nyilvántartásainak megvizsgálása, valamint kivonatok és másolatok készítése ezen üzleti könyvekből és nyilvántartásokból;

c) a 10. cikk (1) bekezdésében említett bármely személytől, képviselőjétől vagy személyzete tagjaitól szóbeli vagy írásbeli magyarázat kérése;

d) bármely egyéb olyan személy meghallgatása, aki hozzájárul ahhoz, hogy a vizsgálat tárgyával kapcsolatos információgyűjtés céljából meghallgassák.

(2) A 10. cikk (1) bekezdésében említett személyek az EKB határozata alapján indított vizsgálat tárgyát képezhetik.

Amennyiben valamely személy akadályozza a vizsgálatot, a mechanizmusban részt vevő azon tagállam illetékes nemzeti hatóságának, amelyben az érintett üzleti helyiségek találhatóak, a nemzeti joggal összhangban meg kell adnia a szükséges segítséget, többek között a 12. és a 13. cikkben említett esetekben lehetővé kell tennie az EKB számára a 10. cikk (1) bekezdésében említett jogi személyek helyiségeibe való bejutást annak érdekében, hogy az EKB gyakorolhassa a fent említett jogokat.

12. cikk

Helyszíni ellenőrzések

(1) Az EKB az e rendeletben rá ruházott feladatai ellátása érdekében és a vonatkozó uniós jogban előírt egyéb feltételektől függően a 13. cikknek megfelelően minden szükséges helyszíni ellenőrzést elvégezhet a 10. cikk (1) bekezdésében említett jogi személyek, valamint a 4. cikk (1) bekezdésének g) pontjával összhangban az EKB általi összevont alapú felügyelet alá tartozó bármely egyéb vállalkozás helyiségeiben, amennyiben erről előzetesen értesítette a mechanizmusban részt vevő érintett tagállam illetékes nemzeti hatóságát. Amennyiben az ellenőrzés megfelelő lebonyolítása és eredményessége ezt megköveteli, az EKB anélkül is elvégezheti a helyszíni ellenőrzést, hogy ezt előzetesen bejelentette volna e jogi személyeknek.

(2) Az EKB tisztviselői és az EKB által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott más személyek beléphetnek az EKB vizsgálati határozatának a tárgyat képező jogi személyek bármely helyiségebe és területére, továbbá rendelkeznek a 11. cikk (1) bekezdése szerinti minden hatáskörrel.

(3) A 10. cikk (1) bekezdésében említett jogi személyek az EKB határozata alapján elrendelt helyszíni ellenőrzések tárgyát képezhetik.

(4) A lefolytatandó helyszíni ellenőrzés helye szerinti tagállam illetékes nemzeti hatóságának tisztviselői és az általa felhatalmazott vagy kijelölt más kísérő személyek – az EKB felügyelete és koordinálása alatt – kötelesek aktívan segíteni az EKB tisztviselőit és az EKB által felhatalmazott más személyeket. E célból rendelkeznek a (2) bekezdésben meghatározott hatáskörökkel. A mechanizmusban részt vevő érintett tagállam illetékes nemzeti hatóságának a tisztviselői szintén részt vehetnek a helyszíni ellenőrzésben.

(5) Amennyiben az EKB tisztviselői és az EKB által felhatalmazott vagy kijelölt más kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy akadályozza az e cikk alapján elrendelt vizsgálatot, a mechanizmusban részt vevő érintett tagállam illetékes nemzeti hatósága köteles megadni számukra a szükséges segítséget, a nemzeti joggal összhangban. Ennek a segítségnek a vizsgálatához szükséges mértékben magában kell foglalnia bármely helyiség, üzleti könyv vagy nyilvántartás zár alá vételét. Amennyiben az érintett illetékes nemzeti hatóság nincs erre felhatalmazva, hatáskörében eljárva más nemzeti hatósághoz kell fordulnia a szükséges segítségért.

13. cikk

Igazságügyi hatóság által adott engedély

(1) Amennyiben a 12. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt helyszíni ellenőrzéshez vagy a 12. cikk (5) bekezdésében előírt segítségnyújtáshoz a nemzeti szabályok szerint igazságügyi hatóság engedélyére van szükség, ezt az engedélyt kérelmezni kell.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett engedély kérelmezése esetén a nemzeti igazságügyi hatóság ellenőrzi, hogy az EKB határozata hiteles-e, és hogy az előirányzott kényszerítő intézkedések a helyszíni ellenőrzés tárgyára figyelemmel nem önkényesek, illetve túlzottak-e. A kényszerítő intézkedések arányosságának ellenőrzésekor a nemzeti igazságügyi hatóság részletes magyarázatot kérhet az EKB-től, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az EKB a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusok megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, továbbá arra vonatkozóan, hogy azon személy, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozták, milyen módon érintett az ügyben. A nemzeti igazságügyi hatóság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az EKB dokumentációjában foglalt információkat. Az EKB határozatának jogszerűségét kizárólag a Bíróság vizsgálhatja felül.

2. szakasz

külön felügyeleti hatáskörök

14. cikk

Engedélyezés

(1) A mechanizmusban részt vevő tagállamok valamelyikében létesítendő hitelintézet tevékenységének megkezdésére vonatkozó engedély iránti kérelmet – a nemzeti jogszabályokban megállapított követelményekkel összhangban – azon tagállam illetékes nemzeti hatóságához kell benyújtani, ahol a hitelintézet székhelye lesz.

(2) Amennyiben a kérelmező a szóban forgó tagállam vonatkozó nemzeti jogszabályaiban megállapított valamennyi engedélyezési feltételnek megfelel, az illetékes nemzeti hatóságnak a vonatkozó nemzeti jogszabályokban előírt határidőn belül határozattervezetet kell hoznia, amelyben javasolja az EKB-nak az engedély megadását. A határozattervezetről értesíteni kell az EKB-t és az engedély kérelmezőjét. Egyéb esetekben az illetékes nemzeti hatóság elutasítja az engedély iránti kérelmet.

(3) A határozattervezetet az EKB által elfogadottnak kell tekinteni, kivéve, ha az EKB 10 munkanapon belül kifogást emel; a kifogásra rendelkezésre álló időszak kellően indokolt esetben egy alkalommal ugyanennyi idővel meghosszabbítható. Az EKB csak abban az esetben kifogásolhatja a határozattervezetet, ha a vonatkozó uniós jogban meghatározott engedélyezési feltételek nem teljesülnek. Az elutasítás indokait írásban adja meg.

(4) A (2) és (3) bekezdéssel összhangban hozott határozatról az illetékes nemzeti hatóságnak értesítenie kell az engedélyezési kérelmezőjét.

(5) A (6) bekezdésre figyelemmel, a vonatkozó uniós jogban meghatározott esetekben az EKB – azt követően, hogy konzultált a mechanizmusban részt vevő azon tagállam illetékes nemzeti hatóságával, amelyben a hitelintézet székhellyel rendelkezik – saját kezdeményezésére vagy az illetékes nemzeti hatóságának javaslatára visszavonhatja az engedélyt. E konzultációknak többek között biztosítaniuk kell, hogy a visszavonásra vonatkozó határozatok meghozatala előtt az EKB elegendő időt adjon a nemzeti hatóságoknak arra, hogy döntést hozzanak a szükséges korrekciós intézkedésekről, ideértve az esetleges szanalási intézkedéseket, és figyelembe vegye ezeket.

Amennyiben az (1) bekezdés szerinti engedély megadására javaslatot tevő illetékes nemzeti hatóság megállapítja, hogy az engedélyt a vonatkozó nemzeti jogszabályok értelmében vissza kell vonni, e célból javaslatot terjeszt az EKB elé. Ebben az esetben az EKB, teljes körűen figyelembe véve az illetékes nemzeti hatóság által előterjesztett indokolást, határozatot hoz a javasolt visszavonásról.

(6) Ameddig még a nemzeti hatóságok illetékesek a hitelintézetek szanalásában, azokban az esetekben, amikor úgy ítélik meg, hogy az engedély visszavonása akadályozná a szanaláshoz vagy a pénzügyi stabilitás fenntartásához szükséges intézkedések megfelelő végrehajtását, megfelelően értesítik a kifogásokról az EKB-t, részletesen kifejtve, hogy a visszavonás milyen módon képezne akadályt. Ezen esetekben az EKB a nemzeti hatóságokkal közösen elfogadott határidőig tartózkodik a visszavonás ügyében a további lépésektől. Az EKB meghosszabbíthatja e határidőt, amennyiben úgy véli, hogy kellő előrehaladás történt. Ha azonban az EKB indoklással ellátott határozatban azt állapítja meg, hogy a nemzeti hatóságok nem hajtották végre a pénzügyi stabilitás fenntartásához szükséges megfelelő intézkedéseket, az engedélyek visszavonása azonnal hatályba lép.

15. cikk

A minősített részesedésszerzés előzetes vizsgálata

(1) A 4. cikk (1) bekezdésének c) pontjában előírt kivételek sérelme nélkül, a mechanizmusban részt vevő tagállamok egyikeben székhellyel rendelkező hitelintézetben való minősített részesedésszerzésről szóló értesítést és az ehhez kapcsolódó információkat a hitelintézet székhelye szerinti tagállam illetékes nemzeti hatóságainak kell benyújtani, a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokon alapuló vonatkozó nemzeti jogszabályokban meghatározott követelményeknek megfelelően.

(2) Az illetékes nemzeti hatóság köteles megvizsgálni a részesedésszerzési javaslatot, és a vonatkozó uniós jogban meghatározott vizsgálati időszak lejárta előtt legalább tíz munkanappal az EKB részére továbbítania kell az értesítést és egy – a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokban meghatározott kritériumokon alapuló – határozati javaslatot arról, hogy kifogásolja, vagy nem kifogásolja a részesedésszerzést, és a 6. cikknek megfelelően támogatnia kell az EKB-t.

(3) Az EKB a vonatkozó uniós jogban meghatározott vizsgálati kritériumok alapján, az abban foglalt eljárás keretében és

az abban meghatározott vizsgálati időszakon belül határozatot hoz arról, hogy kifogásolja-e a részesedésszerzést.

16. cikk

Felügyeleti hatáskörök

(1) Az EKB-nak a 4. cikk (1) bekezdésében rá ruházott feladatok ellátása céljából, a többi rá ruházott hatáskör sérelme nélkül rendelkeznie kell az e cikk (2) bekezdésében meghatározott, arra vonatkozó hatáskörrel, hogy a mechanizmusban résztvevő tagállamokban lévő bármely hitelintézettől, pénzügyi holdingtársaságtól vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságtól megkövetelje, hogy az alábbi körülmények bármelyikének fennállása esetén a releváns problémák kezelése érdekében mielőbb tegye meg a szükséges intézkedéseket:

- a hitelintézet nem felel meg a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusok előírásainak;
- az EKB bizonyítékkal rendelkezik arra nézve, hogy a hitelintézet a következő 12 hónapban valószínűleg meg fogja sérteni a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusok előírásait;
- annak a 4. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerinti felügyeleti felülvizsgálat keretében történt megállapítása alapján, hogy a hitelintézet által bevezetett rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok, valamint az intézet szavatolóitőkéje és likvid forrásai nem biztosítják a kockázatai megfelelő kezelését és fedezetét.

(2) A 9. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában az EKB az alábbi hatáskörökkel rendelkezik:

- megkövetelheti az intézményektől, hogy a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokban meghatározott tőkekövetelményeken felüli szavatolóitőkével rendelkezzenek azon kockázati tényezők és kockázatok fedezésére, amelyekre a vonatkozó uniós jogi aktusok nem terjednek ki;
- előírhatja a rendszerek, stratégiák, eljárások és mechanizmusok megerősítését;
- megkövetelheti az intézményektől, hogy nyújtsanak be a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusok szerinti felügyeleti követelményeknek való megfelelés helyreállítására irányuló tervet, és ennek végrehajtására határidőt tűzhet ki, beleértve a terv alkalmazási körének és határidejének módosítására vonatkozó hatáskört is;
- a szavatolóitőke-követelmények vonatkozásában az intézményektől külön tartalékképzési szabályzatot vagy eszközkézelést követelhet meg;
- megszoríthatja vagy korlátozhatja az intézmények üzletvitelét, működését vagy hálózatát, vagy megkövetelheti az intézmény megfelelő működésére túlzott kockázatot jelentő tevékenységek leválasztását;
- megkövetelheti az intézmények tevékenységeiben, termékeiben és rendszereiben rejlő kockázat csökkentését;

- g) kötelezheti az intézményeket arra, hogy a változó javadalmazást a nettó bevétel adott százalékára korlátozzák, amennyiben a változó javadalmazás nincs összhangban a stabil tőkehelyzet fenntartásával;
- h) kötelezheti az intézményeket, hogy nettó profitjukat a szavatoló tőke megerősítésére fordítsák;
- i) korlátozhatja vagy megtilthatja a részvényeseknek, a tagoknak vagy az egyéb alapvető tőkeinstrumentumok tulajdonosainak járó, az intézmény általi nyereségkifizetést, amennyiben ez nem minősül az intézmény általi teljesítés megtagadásának;
- j) kiegészítő vagy gyakoribb jelentéstételt írhat elő, beleértve a tőke- és likviditási pozíciókra vonatkozó jelentéstételt;
- k) egyedi likviditási követelményeket írhat elő, beleértve az eszközök és források közötti lejárat eltérések korlátozását;
- l) kiegészítő információközlést követelhet meg;
- m) bármikor elmozdíthatja a hitelintézetek irányító testületéből azokat a tagokat, akik nem felelnek meg a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokban megállapított követelményeknek.

17. cikk

A fogadó tagállam hatóságainak hatáskörei és együttműködés az összevont alapú felügyelet során

- (1) A vonatkozó uniós jogban azon esetekre vonatkozóan meghatározott eljárások, amikor valamely hitelintézet más tagállam területén szándékozik fiókot létrehozni, vagy tevékenységének más tagállam területén való végzésével kívánja gyakorolni a szolgáltatásnyújtás szabadságát, valamint a székhely szerinti és a fogadó tagállam kapcsolódó hatáskörei a mechanizmusban részt vevő tagállamok között csak azoknak a feladatoknak a vonatkozásában alkalmazandók, amelyeket a 4. cikk nem ruház az EKB-ra.
- (2) A vonatkozó uniós jogban a különböző tagállamok illetékes hatóságai közötti, az összevont alapú felügyelettel összefüggő együttműködésre vonatkozóan meghatározott rendelkezések csak annyiban alkalmazandók, amennyiben az EKB az egyetlen érintett illetékes hatóság.
- (3) A 4. és 5. cikkben meghatározott feladatai végrehajtása során az EKB a 6. cikk (8) bekezdésével összhangban tiszteletben tartja a mechanizmusban részt vevő valamennyi tagállam közötti megfelelő egyensúlyt, továbbá a mechanizmusban részt nem vevő tagállamokkal való viszonyában tiszteletben tartja a székhely szerinti és a fogadó tagállamoknak a vonatkozó uniós jogban előírt egyensúlyát is.

18. cikk

Közigazgatási szankciók

- (1) Amennyiben a hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok vagy egyes pénzügyi holdingtársaságok szándékosan vagy

gondatlanságból megsértik a vonatkozó, közvetlenül alkalmazandó uniós jog valamely olyan követelményét, amellyel kapcsolatban a vonatkozó uniós jog értelmében adminisztratív pénzbírság kiszabását kell lehetővé tenni az illetékes hatóságok számára, az e rendelettel rá ruházott feladatok ellátása céljából az EKB egyrészt adminisztratív pénzbírságot szabhat ki, amelynek összege (amennyiben a nyereség/veszteség meghatározható) a jogsértés révén realizált nyereség vagy elkerült veszteség összegének kétszereséig, egyéb esetben pedig a jogi személy előző üzleti évben realizált, a vonatkozó uniós jog fogalom meghatározása szerinti teljes éves árbevételének legfeljebb 10 %-áig terjedhet, másrészt a vonatkozó uniós jogban esetlegesen előírt hasonló pénzbírságot szabhat ki.

(2) Amennyiben a jogi személy egy anyavállalat leányvállalata, az (1) bekezdésben említett teljes éves árbevétel a végső anyavállalat összevont beszámolóiból megállapítható, előző évi teljes éves árbevétel.

(3) Az alkalmazott szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. Annak eldöntésekor, hogy alkalmazzon-e szankciót, illetve hogy mi a megfelelő szankció, az EKB a 9. cikk (2) bekezdésének megfelelően jár el.

(4) Az EKB e cikket az e rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokkal – többek között a 2532/98/EK tanácsi rendeletben megállapított eljárásokkal – összhangban alkalmazza, az adott esettől függően.

(5) Azon esetekben, amelyekre e cikk (1) bekezdése nem terjed ki, amennyiben az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátása céljából szükséges, az EKB előírhatja az illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy indítsanak eljárást azon intézkedések meghozatalára, amelyek révén a 4. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett jogi aktusokkal, valamint a hatályos uniós jog által meg nem követelt külön hatáskörökről rendelkező esetleges vonatkozó nemzeti jogszabályokkal összhangban biztosítható a megfelelő szankciók kiszabása. Az illetékes nemzeti hatóságok által alkalmazott szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

E bekezdés első albekezdése mindenekelőtt a vonatkozó uniós irányelveket átültető nemzeti jogszabályokat megsértő hitelintézetekre, pénzügyi holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra kiszabandó pénzügyi bírságra alkalmazandó, valamint bármely olyan közigazgatási szankcióra vagy intézkedésre, amely a hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok igazgatótanácsi tagjaira vagy a nemzeti jog értelmében a hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok jogsértéséért felelős bármely más személyre szabandó ki.

(6) Az EKB a vonatkozó uniós jogszabályokban meghatározott esetekben és feltételekkel közzeteszi az (1) bekezdésben említett szankciókat, függetlenül attól, hogy jogorvoslattal éltek-e velük szemben vagy sem.

(7) Az (1)–(6) bekezdésben foglaltak sérelme nélkül, az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátása céljából az EKB a 2532/98/EK rendeletnek megfelelően szankciókat róhat ki az EKB rendeleteinek vagy határozatainak megsértése esetén.

IV. FEJEZET

Szervezeti alapelvek

19. cikk

Függetlenség

(1) Az e rendelettel rá ruházott feladatok ellátása során az EKB és az EFM keretében eljáró illetékes nemzeti hatóságok függetlenül járnak el. A felügyeleti testület és az irányítóbizottság tagjai függetlenül és objektíven járnak el az Unió egésze érdekeinek megfelelően, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást sem az Unió intézményeitől vagy szerveitől, sem tagállami kormánytól, sem más köz- vagy magánjogi jogalanytól.

(2) Az Unió intézményei, szervei, hivatalai és ügynökségei, a tagállamok kormányai, valamint az egyéb szervek tiszteletben tartják ezt a függetlenséget.

(3) Azt követően, hogy a felügyeleti testület megvizsgálja, hogy szükség van-e magatartási kódexre, a Kormányzótanács különösen az összeférhetlenségre vonatkozó magatartási kódexet dolgoz ki és hoz nyilvánosságra az EKB személyzetének és vezetőségének a bankfelügyeletben érintett tagjai számára.

20. cikk

Elszámoltathatóság és jelentéstétel

(1) E fejezetnek megfelelően a rendelet végrehajtása tekintetében az EKB elszámolási kötelezettséggel tartozik az Európai Parlament és a Tanács felé.

(2) Az EKB évente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az eurocsoportnak az e rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtásáról, és ezen belül információt szolgáltat a 30. cikkben említett felügyeleti díjak szerkezetének és összegének tervezett alakulásáról.

(3) E jelentést az EKB felügyeleti testületének elnöke terjeszti nyilvánosan az Európai Parlament és az eurocsoport elé a mechanizmusban részt vevő azon tagállamok képviselőinek jelenlétében, amelyek pénzneme nem az euro.

(4) Az EKB felügyeleti testületének elnöke az eurocsoport kérésére a mechanizmusban részt vevő azon tagállamok képviselői jelenlétében beszámoltatható az eurocsoportnak a felügyeleti feladatai végrehajtásáról, amelyek pénzneme nem az euro.

(5) Az EKB felügyeleti testületének elnöke az Európai Parlament kérésére részt vesz a felügyeleti feladatai végrehajtásáról szóló, az Európai Parlament illetékes bizottságai által tartott meghallgatáson.

(6) Az EKB – saját eljárása szerint, a mechanizmusban részt vevő azon tagállamok képviselői jelenlétében, amelyek pénzneme nem az euro – szóban vagy írásban válaszol az Európai Parlament vagy az eurocsoport által hozzá intézett kérdésekre.

(7) Amikor az Európai Számvevőszék a KBER és az EKB alapokmánya 27.2. cikkének megfelelően megvizsgálja az EKB ügyvezetésének hatékonyságát, figyelembe veszi az e rendelet szerint az EKB-ra ruházott feladatokat is.

(8) Az EKB felügyeleti testületének elnöke kérésre zárt ajtók mögött bizalmas szóbeli megbeszéléseket tart az Európai Parlament illetékes bizottságának elnökével és alelnökével a felügyeleti feladatairól, amennyiben ezek a megbeszélések szükségesek ahhoz, hogy az Európai Parlament gyakorolhassa az EUMSZ-ben foglalt hatásköreit. Az Európai Parlament és az EKB megállapodik az ilyen megbeszélések megszervezésének részletes szabályairól, mégpedig az EKB-ra mint illetékes hatóságra vonatkozó uniós jog alapján kirótt titoktartási kötelezettségeknek megfelelő teljes titoktartás biztosítása érdekében.

(9) Az EKB lojálisan együttműködik az Európai Parlament minden vizsgálata során, az EUMSZ-ben foglaltaknak megfelelően. Az EKB és az Európai Parlament megfelelő módon megállapodik az e rendelet szerint az EKB-ra háruló feladatok ellátása során alkalmazandó demokratikus elszámoltathatóság és felügyelet gyakorlati feltételeiről. E megállapodásoknak ki kell terjedniük többek között az információhoz való hozzáférésre, a vizsgálatokban való együttműködésre és a felügyeleti testület elnökének kiválasztási eljárásával kapcsolatos információkra.

21. cikk

Nemzeti parlamentek

(1) Amikor az EKB benyújtja a 20. cikk (2) bekezdésében előírt jelentést, ezzel egy időben közvetlenül továbbítja azt a mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjeinek is.

A nemzeti parlamentek az EKB-hez intézhetik a jelentésre vonatkozó, indoklással ellátott észrevételeiket.

(2) A mechanizmusban részt vevő tagállamok nemzeti parlamentjei saját eljárásaik keretében kérhetik az EKB-tól, hogy írásban válaszoljon az általuk az EKB-hoz annak e rendelet szerinti feladataival kapcsolatban benyújtott észrevételekre vagy kérdésekre.

(3) Egy a mechanizmusban részt vevő tagállam nemzeti parlamentje felkérheti a felügyeleti testület elnökét vagy valamely tagját, hogy az illetékes nemzeti hatóság egy képviselőjével közösen vegyen részt az adott tagállam hitelintézeteinek felügyeletéről szóló véleménycserében.

(4) Ez a rendelet nem sérti az illetékes nemzeti hatóságok nemzeti jog szerinti elszámoltathatóságát a nemzeti parlamentek felé azon feladatok ellátása tekintetében, amelyeket e rendelet nem ruház az EKB-ra, valamint a 6. cikkel összhangban végzett tevékenységeik tekintetében.

22. cikk

A felügyeleti határozatok elfogadása során alkalmazandó jogszerű eljárás mód

(1) Mielőtt a 4. cikkel és a III. fejezet 2. szakaszával összhangban felügyeleti határozatot hozna, az EKB lehetőséget biztosít az eljárás alá vont személyek meghallgatására. Az EKB csak olyan kifogásokra alapozhatja a határozatait, amelyekkel kapcsolatban az érintett felek megtehették észrevételeiket.

Az első albekezdés nem alkalmazandó akkor, ha a pénzügyi rendszer jelentős kárának megelőzése érdekében sürgős intézkedésre van szükség. Ilyen esetekben az EKB elfogadhat egy ideiglenes határozatot, a határozathozatal után pedig a lehető leghamarabb biztosítania kell a meghallgatási lehetőséget az érintett személyek számára.

(2) Az érintett személyek védekezéshez való jogát az eljárás során teljes mértékben tiszteletben kell tartani. E személyeknek jogukban áll betekinteni az EKB ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelmére irányuló jogos érdekét. Az ügyiratba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra.

Az EKB határozatait indokolni kell.

23. cikk

A jogsértések jelentése

Az EKB biztosítja, hogy a 4. cikk (3) bekezdésében említett jogi aktusoknak a hitelintézetek, pénzügyi holdingtársaságok, egyes pénzügyi holdingtársaságok vagy a mechanizmusban résztvevő tagállamok illetékes hatóságai általi megsértéséről szóló bejelentések céljára szolgáló hatékony mechanizmusok – többek között a jogsértésekről szóló jelentések befogadását és nyomon követését szolgáló egyedi eljárások – álljanak rendelkezésre. Ezen eljárásoknak összhangban kell állniuk a vonatkozó uniós jogszabályokkal, és biztosítaniuk kell az alábbi elvek érvényesülését: a jogsértéseket bejelentő személyek megfelelő védelme, a személyes adatok védelme, a megvádolt személy megfelelő védelme.

24. cikk

Felülvizsgálati testület

(1) Az EKB az (5) bekezdéssel összhangban benyújtott felülvizsgálati kérelmet követően felülvizsgálati testületet hoz létre az EKB által az e rendeletben rá ruházott jogkörben hozott határozatok belső adminisztratív felülvizsgálata céljából. A belső adminisztratív felülvizsgálat arra vonatkozik, hogy az említett határozatok eljárásilag és érdemben megfelel-e ennek a rendeletnek.

(2) A felülvizsgálati testület öt nagyra becsült személyből áll, akik valamely tagállamból származnak, és banki területen vagy más pénzügyi szolgáltatások területén kellően magas szinten szerzett igazolt szaktudással és szakmai gyakorlattal – többek között felügyeleti ismeretekkel – rendelkeznek, akik nem tartoznak az EKB, az illetékes hatóságok vagy egyéb olyan nemzeti vagy uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek jelenlegi alkalmazottai közé, amelyek részt vesznek az EKB által az e rendelettel rá ruházott feladatok végrehajtásában. A felülvizsgálati testületnek megfelelő erőforrással és szakértelemmel kell rendelkeznie az EKB e rendelet szerinti hatáskörei gyakorlásának értékeléséhez. A felülvizsgálati testület tagjait és két póttagját az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett pályázati felhívást követően az EKB nevezi ki ötéves, egy alkalommal megújítható időtartamra. Semmilyen utasítás nem kötheti őket.

(3) A felülvizsgálati testület a tagok többségével határoz, amihez az öt tagból legalább három tag szavazata szükséges.

(4) A felülvizsgálati testület tagjai függetlenül, a közérdeknek megfelelően járnak el. E célból nyilvános kötelezettségvállalási nyilatkozatot tesznek, továbbá nyilvános nyilatkozatot tesznek érdekeltsegeikről, megjelölve azon közvetlen vagy közvetett érdekeltsegeiket, illetve ezek hiányát, amelyek úgy tekinthetők, hogy függetlenségüket befolyásolhatják.

(5) Az (1) bekezdésben említett esetekben bármely természetes vagy jogi személy kérheti az EKB által e rendelet szerinti hozott azon határozatnak a felülvizsgálatát, amelynek ő a címzettje, vagy amely őt közvetlenül és egyénileg érinti. A Kormányzótanács (7) bekezdésben említett határozata elleni felülvizsgálati kérelmeket el kell utasítani.

(6) Minden, indokolással alátámasztott felülvizsgálati kérelmet írásban kell benyújtani, és attól a naptól számított egy hónapon belül kell eljuttatni az EKB-hoz, hogy a felülvizsgálatot kérelmező személyt értesítették a szóban forgó határozatról, vagy – ha értesítésre nem került sor – attól a naptól számított egy hónapon belül, amikor e személy a határozatról tudomást szerzett.

(7) A felülvizsgálati testület – miután döntött a felülvizsgálat elfogadhatóságáról –, a kérdés sürgősségének megfelelő időszakon belül, de legkésőbb a kérelem kézhezvételét követő két hónapon belül véleményt ad, és új határozattervezet kidolgozása céljából a felügyeleti testülethez utalja az ügyet. A felügyeleti testület figyelembe veszi a felülvizsgálati testület véleményét, és haladéktalanul benyújtja az új határozattervezetet a Kormányzótanácsnak. Az új határozattervezet hatályon kívül helyezi az eredeti határozatot, felváltja egy azonos tartalmú határozattal, vagy felváltja egy módosított határozattal. Ha a Kormányzótanács tíz munkanapon belül nem emel kifogást, az új határozattervezet elfogadottnak tekintendő.

(8) Az (5) bekezdésben foglaltaknak megfelelő felülvizsgálati kérelemnek nincsen halasztó hatálya. A Kormányzótanács azonban a felülvizsgálati testület javaslatára felfüggesztheti a kifogásolt határozat végrehajtását, ha megítélése szerint a körülmények ezt megkövetelik.

(9) A felülvizsgálati testület véleményét, a felügyeleti testület által benyújtott új határozattervezetet és a Kormányzótanács által e cikk értelmében hozott határozatot meg kell indokolni, és arról értesíteni kell a feleket.

(10) Az EKB határozatot fogad el a felügyeleti testület működési szabályairól.

(11) Ez a cikk nem érinti a Bíróság előtti eljárás indításának a Szerződésben foglalt jogát.

25. cikk

A monetáris politikai funkciótól való elkülönítés

(1) Az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátása során az EKB kizárólag az e rendeletben megállapított célokat követi.

(2) Az EKB az e rendeletben rá ruházott feladatokat a monetáris politikával összefüggő feladatai és egyéb feladatok sérelme nélkül, azoktól elkülönítve látja el. Az EKB-ra e rendelet által ruházott feladatok nem befolyásolhatják az EKB monetáris politikához kapcsolódó feladatait, és nem alakulhatnak e feladatok függvényében. Az EKB-ra e rendeletben ruházott feladatok továbbá nem befolyásolhatják az EKB-nak az ERKT-hez kapcsolódó és az egyéb feladatait. Az EKB jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e rendelkezésnek való megfelelés módjáról. Az EKB-ra e rendelet által ruházott feladatok nem befolyásolják a monetáris politikai partnerei fizetőképességével kapcsolatban folyamatban levő ellenőrzést.

Az e rendelettel az EKB-ra ruházott feladatok elvégzésével foglalkozó személyzetet szervezetileg el kell különíteni az EKB egyéb személyzetétől, és az EKB-ra ruházott más feladatok végzésében részt vevő személyzettől eltérő jelentési csatornáknak kell vonatkozniuk rájuk.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazása céljából az EKB elfogadja és nyilvánosságra hozza a szükséges belső szabályokat, így többek között a szakmai titoktartásra és a két külön funkcionális terület közötti információcserére vonatkozó előírásokat.

(4) Az EKB gondoskodik arról, hogy a Kormányzótanács a monetáris politikai, illetve a felügyeleti funkció keretében végzett feladatait teljesen különválassza egymástól. A különválasztás többek között azt jelenti, hogy a két feladatkörbe tartozó feladatokkal szigorúan külön ülések és napirendek keretében kell foglalkozni.

(5) A monetáris politikai és a felügyeleti feladatok különválasztásának biztosítása érdekében az EKB közvetítő testületet hoz létre. Ennek a testületnek kell rendeznie a mechanizmusban részt vevő érintett tagállamok illetékes hatóságai közötti, a felügyeleti testület határozattervezetének a Kormányzótanács általi kifogásolásával kapcsolatos nézeteltéréseket. A mechanizmusban részt vevő minden tagállam egy-egy – a Kormányzótanács és a felügyeleti testület tagjai közül kiválasztott – tagot

delegál a közvetítő testületbe; a testület egyszerű többséggel hozza meg döntéseit, és ennek során minden tagnak egy szavazata van. Az EKB rendeletet fogad el a közvetítő testület létrehozásáról és a testület eljárási szabályzatának megállapításáról, és gondoskodik a rendelet kihirdetéséről és a szabályzat közzétételéről.

26. cikk

Felügyeleti testület

(1) Az EKB-ra ruházott feladatok teljes körű megtervezését és végrehajtását egy, a (3) bekezdéssel összhangban kinevezett elnökből és alelnökből, az EKB-nak az (5) bekezdéssel összhangban kinevezett négy képviselőjéből, valamint a mechanizmusban részt vevő tagállamok illetékes nemzeti hatóságainak egy-egy képviselőjéből álló belső szerv (a továbbiakban: a felügyeleti testület) végzi. A felügyeleti testület minden tagja az Unió egészének érdekében jár el.

Amennyiben az illetékes hatóság nem központi bank, a felügyeleti testület e bekezdésben említett tagját a tagállam központi bankjának képviselője is elkísérheti a tanács üléseire. A (6) bekezdés szerinti szavazási eljárás során a tagállam hatóságainak képviselőit egyetlen tagként kell kezelni.

(2) A felügyeleti testületbe az e rendelettel összhangban történő kinevezések során tiszteletben kell tartani a nemek egyensúlyára, a tapasztalatra és a képzettségre vonatkozó alapelveket.

(3) Az EKB a felügyeleti testület meghallgatását követően jóváhagyás céljából benyújtja az Európai Parlamentnek a felügyeleti tanács elnökének és alelnökének kinevezésére vonatkozó javaslatot. A Tanács e javaslat jóváhagyását követően végrehajtási határozatban nevezi ki a felügyeleti testület elnökét és alelnökét. Az elnököt nyílt kiválasztási eljárás keretében kell kiválasztani – amelyről az Európai Parlamentet és a Tanácsot megfelelően tájékoztatni kell –, olyan személyek közül, akik banki vagy pénzügyi területen elismert szakmai tekintéllyel és tapasztalattal rendelkeznek, és akik nem tagjai a Kormányzótanácsnak. A felügyeleti testület alelnökét pedig az EKB Igazgatóságának tagjai közül kell kiválasztani. A Tanács ebből a célból minősített többségi szavazást tart, amelynek során nem veszi figyelembe a Tanács azon tagjainak szavazatát, amelyek a mechanizmusban nem részt vevő tagállamok.

Az elnöknek kinevezését követően teljes munkaidőben kell ellátnia a feladatát, és nem tölthet be hivatalos illetékes nemzeti hatóságnál. A megbízatás öt évre szól és nem megújítható.

(4) Amennyiben a felügyeleti testület elnöke már nem felel meg a feladatai teljesítéséhez előírt feltételeknek, vagy súlyos kötelességszegést követett el, a Tanács az EKB – Európai Parlament által jóváhagyott – javaslata alapján végrehajtási határozattal eltávolíthatja az elnököt a hivatalából. A Tanács ebből a célból minősített többségi szavazást tart, amelynek során nem veszi figyelembe a Tanács azon tagjainak szavazatát, amelyek a mechanizmusban nem részt vevő tagállamok.

Amennyiben a felügyeleti testület alelnökét mint igazgatótanácsi tagot a KBER és az EKB alapokmánya alapján felmentették hivatalából, a Tanács az EKB-nak a – Parlament által jóváhagyott – javaslata alapján végrehajtási határozattal eltávolíthatja az alelnököt a hivatalából. A Tanács ebből a célból minősített többségi szavazást tart, amelynek során nem veszi figyelembe a Tanács azon tagjainak szavazatát, amelyek a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok.

Ennek érdekében az Európai Parlament vagy a Tanács tájékoztathatja az EKB-t arról, hogy megítélése szerint teljesülnek a felügyeleti testület elnökének, vagy alelnökének az eltávolítására vonatkozó feltételek, az EKB pedig erre válaszol.

(5) Az EKB-nak a Kormányzótanács által kinevezett négy képviselője nem láthat el az EKB monetáris funkciójához közvetlenül kapcsolódó feladatokat. Az EKB valamennyi képviselője rendelkezik szavazati joggal.

(6) A felügyeleti testület tagjainak egyszerű többségével határoz. Minden tag egy szavazattal rendelkezik. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

(7) E cikk (6) bekezdésétől eltérve, a 4. cikk (3) bekezdése szerinti rendeletek elfogadásakor a felügyeleti testület a tagjainak minősített többségével dönt, ahogyan azt az EUSZ 16. cikkének (4) bekezdése és az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az átmeneti rendelkezésekről szóló (36.) jegyzőkönyv 3. cikke meghatározza a mechanizmusban részt vevő tagállamok hatóságait képviselő tagok tekintetében. A Kormányzótanács által kinevezett négy EKB-képviselő mindegyike a többi tag szavazatszámának mediánjának megfelelő számú szavazattal rendelkezik.

(8) A 6. cikkben foglalt rendelkezések sérelme nélkül az EKB-ra ruházott felügyeleti feladatokhoz kapcsolódó előkészítési munkát a felügyeleti testület végzi el, amely azután teljes mértékben kidolgozott határozattervezeteket nyújt be az EKB Kormányzótanácsának, melyeket ez utóbbinak kell elfogadnia az EKB által megállapítandó eljárás szerint. A határozattervezeteket egyidejűleg az érintett tagállamok illetékes nemzeti hatóságainak is továbbítják. Ha a Kormányzótanács nem emel kifogást a fenti eljárás keretében meghatározandó, de tíz munkanapot meg nem haladó időszakon belül, a határozattervezet a Kormányzótanács által elfogadottnak tekintendő. Amennyiben azonban valamely, a mechanizmusban részt vevő olyan tagállam, amelynek pénzneme nem az euro, nem ért egyet a felügyeleti testület határozattervezetével, a 7. cikk (8) bekezdésében meghatározott eljárás alkalmazandó. Vészhelyzetekben a fent említett időtartam nem haladhatja meg a 48 órát. Amennyiben a Kormányzótanács valamely határozattervezettel szemben kifogást emel, annak indokairól írásban kell nyilatkoznia, többek között feltüntetve a monetáris politikai aggályokat. Ha egy határozat a Kormányzótanács által emelt kifogást követően módosul, a mechanizmusban részt vevő azon tagállamok bármelyike, amelyek pénzneme nem az euro, indoklással ellátott értesítést küldhet az EKB-nak arról, hogy nem ért egyet a kifogással, és ebben az esetben a 7. cikk (7) bekezdése alkalmazandó.

(9) A felügyeleti testületet egy teljes munkaidőben működő titkárság segíti tevékenységei ellátásában, ideértve az ülések előkészítését is.

(10) A felügyeleti testület a (6) bekezdésben meghatározott szabálynak megfelelően szavazva egy kisebb létszámú irányítóbizottságot választ a tagjai közül, amely támogatást nyújt a felügyeleti tanács tevékenységeinek ellátásához, ideértve az ülések előkészítését is.

A felügyeleti testület irányítóbizottsága nem rendelkezik döntéshozatali jogkörrel. Az irányítóbizottság elnöki tisztét a felügyeleti testület elnöke vagy – az elnök rendkívüli távolléte esetén – az alelnöke tölti be. Az irányítóbizottság összetételét illetően biztosítani kell az illetékes nemzeti hatóságok közötti méltányos egyensúlyt és rotációt. Az elnökkel, az alelnökkel és az EKB egy további képviselőjével együtt legfeljebb tíz tagból állhat. Az irányítóbizottság az előkészítő feladatait az Unió egészének érdekében végzi, és teljes átláthatóságot biztosító módon működik együtt a felügyeleti testülettel.

(11) Az Európai Bizottság egy képviselője meghívás alapján megfigyelőként részt vehet a felügyeleti testület ülésein. A megfigyelők az egyes konkrét intézményekre vonatkozó bizalmas információkhoz nem férhetnek hozzá.

(12) A Kormányzótanács elfogadja a felügyeleti testülethez fűződő viszonyát részletesen meghatározó belső szabályzatot. A felügyeleti testület pedig – a (6) bekezdésben meghatározott szabálynak megfelelően szavazva – elfogadja eljárási szabályzatát. Mindkét szabályzatot közzé kell tenni. A felügyeleti testület eljárási szabályzatának biztosítania kell az egyenlő bánásmódot valamennyi részt vevő tagállammal szemben.

27. cikk

Szakmai titoktartás és információcsere

(1) A felügyeleti testület tagjaira és az EKB azon alkalmazottaira, valamint a részt vevő tagállamok által kirendelt azon alkalmazottakra, akik felügyeleti feladatokat látnak el – megbízatásuk lejártát követően is – a KBER és az EKB alapokmányának 37. cikkében és a megfelelő uniós jogi aktusokban előírt szakmai titoktartási követelmények vonatkoznak.

Az EKB biztosítja, hogy azokra a személyekre, akik e felügyeleti feladatok ellátásával összefüggésben közvetlenül vagy közvetett módon, állandó jelleggel vagy alkalmasszerűen bármilyen szolgáltatást nyújtanak, azonos szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozzon.

(2) Az e rendelet által rá ruházott feladatok ellátása céljából az EKB számára engedélyezni kell, hogy a vonatkozó uniós jogban megállapított korlátok között és feltételek szerint információt cseréljen nemzeti vagy európai hatóságokkal és szervezetekkel, amennyiben a vonatkozó uniós jog lehetővé teszi az illetékes nemzeti hatóságok számára információk ezen szervezetekkel való megosztását, illetve amennyiben a vonatkozó uniós jog értelmében a tagállamok rendelkezhetnek ilyen közzétételről.

28. cikk

Erőforrások

Az EKB felel az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátásához szükséges mértékű anyagi és személyi erőforrások biztosításáért.

29. cikk

Költségvetés és éves beszámoló

(1) Az EKB-nak az e rendeletben rá ruházott feladatok ellátására szolgáló kiadásait különálló módon, azonosíthatóan kell az EKB költségvetésében szerepeltetni.

(2) A 20. cikkben említett jelentés részeként az EKB részletes jelentést tesz felügyeleti feladataira vonatkozó költségvetéséről. Az EKB-nak a KBER és az EKB alapokmánya 26. cikkének (2) bekezdése szerint összeállítandó és nyilvánosságra hozandó éves beszámolójában fel kell tüntetni a felügyeleti feladatokhoz tartozó bevételeket és kiadásokat.

(3) A KBER és az EKB alapokmánya 27. cikkének (1) bekezdésével összhangban az éves beszámolóban a felügyelettel összefüggő szakaszát ellenőrizni kell.

30. cikk

Felügyeleti díjak

(1) Az EKB éves felügyeleti díjat vet ki a mechanizmusban részt vevő tagállamokban székhellyel rendelkező hitelintézetekre, valamint a mechanizmusban részt vevő valamely tagállamban székhellyel rendelkező olyan fiókokra, amelyeket a mechanizmusban részt nem vevő tagállamban székhellyel rendelkező hitelintézet hozott létre. A díjakat azon kiadások finanszírozására kell felhasználni, amelyek az EKB-nál az e rendelet 4–6. cikke által rá ruházott feladatok ellátásával összefüggésben merülnek fel. A díjak nem haladhatják meg az e feladatokhoz kapcsolódó kiadások összegét.

(2) A hitelintézeteknek vagy fiókoknak felszámított díj összegét az EKB által meghatározott és előre közzétett részletes szabályoknak megfelelően kell kiszámítani.

Az EKB e részletes szabályok meghatározása előtt nyílt konzultációkat folytat, és megvizsgálja a potenciális kapcsolódó költségeket és hasznot, és mindkettő eredményét nyilvánosságra hozza.

(3) A díjaknak – amelyeket a konszolidációnak a mechanizmusban részt vevő tagállamokon belüli legmagasabb szintjén kell kiszámítani –, a szóban forgó hitelintézet jelentőségéhez és kockázati profiljához, ezen belül a kockázattal súlyozott eszközállományához kapcsolódó objektív kritériumokon kell alapulnia.

Az adott naptári évre vonatkozó éves felügyeleti díj kiszámításának alapját az ugyanazon évben a hitelintézetek és fiókok felügyeletéhez kapcsolódó kiadások képezik. Az EKB az éves felügyeleti díj vonatkozásában előleg megfizetését írhatja elő, és ennek összegét ésszerű becslésre kell alapozni. Az EKB a

végso díj szintjének meghatározása előtt megbeszéléseket folytat az illetékes nemzeti hatósággal annak biztosítása érdekében, hogy a felügyelet valamennyi érintett hitelintézet és fiók számára költséghatékony és ésszerű legyen. Az EKB tájékoztatja a hitelintézeteket és a fiókokat az éves felügyeleti díj kiszámításának alapjáról.

(4) Az EKB a 20. cikknek megfelelően jelentést tesz.

(5) Ez a cikk nem érinti az illetékes nemzeti hatóságok azon jogát, hogy díjakat számítsanak fel a nemzeti joggal összhangban és olyan mértékben, amennyiben a felügyeleti feladatok nem ruházták át az EKB-ra, illetve az EKB-val való együttműködésből, a neki nyújtott segítségből és az ő utasításai alapján történő eljárásból eredő költségek kapcsán, összhangban a vonatkozó uniós joggal, valamint az e rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezésekre – többek között e rendelet 6. és 12. cikkére – is figyelemmel.

31. cikk

Személyzet és a személyzet cseréje

(1) Az EKB valamennyi illetékes nemzeti hatósággal közösen megteremti azokat a kereteket, melyekkel biztosítható a személyzet megfelelő cseréje az illetékes nemzeti hatóságokkal és azok között, illetve a személyzet hatóságokhoz történő kirendelése.

(2) Az EKB adott esetben előírhatja, hogy az illetékes nemzeti hatóságok felügyeleti csoportjai, amelyek e rendeletnek megfelelően felügyeleti intézkedéseket hoznak a mechanizmusban részt vevő valamely tagállamban található hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság tekintetében, a mechanizmusban részt vevő más tagállamban működő illetékes nemzeti hatóságok személyzetét is bevonják.

(3) Az EKB egyrészt átfogó és hivatalos – többek között etikai – eljárásokat, illetve arányos időszakokat állapít meg és tart fenn, amelyek segítségével előre értékelhetők és megelőzhetők azok az esetleges összeférhetlenségek, amelyek a felügyeleti testület tagjainak és az EKB-személyzet felügyeleti tevékenységben részt vevő tagjainak a két éven belüli egymást követő alkalmazásából adódhatnak, másrészt gondoskodik az alkalmazandó adatvédelmi szabályoknak megfelelő információközlésről.

Ezek az eljárások nem érintik szigorúbb nemzeti szabályok alkalmazását. A felügyeleti testületnek az illetékes nemzeti hatóságokat képviselő tagjai vonatkozásában ezeket az eljárásokat az illetékes nemzeti hatóságokkal együttműködve kell megállapítani és alkalmazni, az alkalmazandó nemzeti jog sérelme nélkül.

Az EKB személyzetének felügyeleti tevékenységben részt vevő tagjai vonatkozásában az eljárásokban meg kell határozni azokat az állaskategóriákat, amelyekre az értékelés vonatkozik, továbbá a személyzet szóban forgó azon tagjainak funkciójával arányos időszakokat, akik az EKB általi alkalmazásuk során részt vettek a felügyeleti tevékenységben.

(4) A (3) bekezdésben említett eljárásokban elő kell írni, hogy az EKB értékelje, hogy van-e akadálya annak, hogy a felügyeleti testület tagjai hivatali idejük megszűnését követően fizetett munkát vállaljanak olyan magánszektorbeli intézményekben, amelyek fölött az EKB felügyeleti jogkörrel rendelkeznek.

A (3) bekezdésben említett eljárások általában a felügyeleti testület tagjai hivatali idejének megszűnése utáni két évre alkalmazandók, amely időtartam kellő indokolással kiigazítható, az adott hivatali időben betöltött funkciókkal és a hivatali idő hosszúságával arányosan.

(5) Az EKB 20. cikk szerinti éves jelentésének részletes információkat – ezen belül az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett eljárások alkalmazására vonatkozó statisztikai adatokat – kell tartalmaznia.

V. FEJEZET

Általános és záró rendelkezések

32. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2015. december 31-ig, majd ezt követően háromévente jelentést tesz közzé e rendelet alkalmazásáról, különös tekintettel a belső piac zavartalan működésére gyakorolt potenciális hatás nyomon követésére. A jelentésben értékelni kell többek között:

- a) az EFM-nek a PFER keretein belüli működését, az EKB felügyeleti tevékenységének hatását az Unió egészének érdekeire és a pénzügyi szolgáltatások egységes piacának koherenciájára és integritására – ezen belül a mechanizmus esetleges hatását az Unión belüli nemzeti bankrendszerek struktúrára –, továbbá az EFM és a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködés és információcsere kereteinek hatékonyságát;
- b) az EKB és az illetékes nemzeti hatóságok feladatainak felosztását az EFM-en belül, az EKB által alkalmazott gyakorlati részletes szabályok hatékonyságát, valamint az EFM-nek a többi felügyeleti kollégium működésére gyakorolt hatását;
- c) az EKB felügyeleti és szankcionálási hatásköreinek hatékonyságát, valamint azt, hogy helyénvaló-e az EKB-ra további szankcionálási hatásköröket ruházni, mégpedig többek között a hitelintézetektől, pénzügyi holdingtársaságoktól vagy egyes pénzügyi holdingtársaságoktól eltérő személyek vonatkozásában;
- d) az 5. cikk szerint a makroprudenciális feladatokra és eszközökre, illetve a 14. cikk szerint az engedélyek visszavonására vonatkozó rendelkezések megfelelőségét;

- e) a függetlenségre és az elszámoltathatóságra vonatkozó rendelkezések hatékonyságát;
- f) az EKB és az EBH közötti együttműködést;
- g) az irányítási rendelkezések megfelelőségét, beleértve a felügyeleti testület összetételét és szavazati szabályait, valamint a tanács Kormányzótanácsához való viszonyát, továbbá azon tagállamok, amelyek pénzneme az euro, és az EFM-ben részt vevő egyéb tagállamok közötti, a felügyeleti testületen belüli együttműködést;
- h) az EKB és a mechanizmusban részt nem vevő tagállamok illetékes hatóságai közötti együttműködést, és az EFM e tagállamokra gyakorolt hatásait;
- i) az EKB határozataira vonatkozó jogorvoslati mechanizmus hatékonyságát;
- j) az EFM költséghatékonyságát;
- k) a 7. cikk (6), (7) és (8) bekezdése alkalmazásának az EFM működésére és integritására gyakorolt esetleges hatásait;
- l) az EKB felügyeleti és monetáris politikai funkciója elkülönítésének hatékonyságát, a felügyeleti feladatokra szánt pénzügyi forrásoknak az EKB költségvetéséről történő leválasztása hatékonyságát, figyelembe véve a vonatkozó jogi rendelkezések minden módosítását, ideértve az elsődleges jog szintjét is;
- m) az EFM révén meghozott felügyeleti határozatoknak a mechanizmusban részt vevő tagállamokra gyakorolt költségvetési hatásait, valamint a szanalásfinanszírozási rendszerek tekintetében történő minden fejlemény hatását;
- n) az EFM továbbfejlesztésének lehetőségeit – figyelembe véve a vonatkozó rendelkezések minden módosítását, ideértve az elsődleges jog szintjét is, továbbá figyelembe véve azt, hogy az e rendeletben foglalt intézményi rendelkezések ésszerűségi szempontjai fennállnak-e még –, ezen belül annak lehetőségét is, hogy teljes mértékben összehangolják azon tagállamok, amelyek pénzneme az euro, és a mechanizmusban részt vevő más tagállamok jogait és kötelezettségeit.

A jelentést továbbítani kell az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottság adott esetben javaslatokat is csatol a jelentéshez.

33. cikk

Átmeneti rendelkezések

- (1) Az EKB 2014. május 4-ig közzéteszi a 6. cikk (7) bekezdése szerinti keretrendszert.

(2) Az EKB ellátja az e rendelettel 2014. november 4-én rá ruházott feladatokat, az e bekezdésben foglalt végrehajtási rendelkezésekre és intézkedésekre is figyelemmel.

Az EKB 2013. november 3-át követően rendeletek és határozatok révén közlésezi az e rendeletben rá ruházott feladatok végrehajtására vonatkozó részletes operatív rendelkezéseket.

Az EKB 2013. november 3-ától kezdődően negyedévenként jelentést küld az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a rendelet operatív végrehajtása terén elért eredményekről.

Ha az e bekezdés harmadik albekezdésében említett jelentések alapján, a jelentéseknek az Európai Parlamentben és a Tanácsban való megvitatását követően látható, hogy az EKB nem áll készen arra, hogy 2014. november 4-én kezdődően teljes körűen ellássa a rá ruházott feladatokat, akkor az EKB határozatot fogadhat el az e bekezdés első albekezdésében említettél későbbi határidő megállapításáról annak érdekében, hogy biztosítsa a folyamatosságot a nemzeti felügyeletről az EFM-re történő átállás ideje alatt, valamint hogy a személyzet rendelkezésre állásától függően biztosítsa a megfelelő jelentéstételi eljárásoknak és az illetékes nemzeti hatóságokkal való együttműködés 6. cikk szerinti kereteinek a kialakítását.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve az EKB az e rendelettel rá ruházott vizsgálati hatáskörök gyakorlásának sérelme nélkül 2013. november 3-ától valamennyi hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság és vegyes pénzügyi holdingtársaság tekintetében megkezdheti az e rendelettel rá ruházott feladatok ellátását – a felügyeleti határozatok elfogadása kivételével – azt követően, hogy erről az érintett intézményeknek és az illetékes nemzeti hatóságoknak címzett határozatot hoz.

A (2) bekezdéstől eltérve, ha az ESM egy hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság feltőkésítésének előfeltételeként egyhangúlag kérelmezi az EKB-tól, hogy vegye át az adott intézmény közvetlen felügyeletét, akkor az EKB az említett hitelintézet, pénzügyi holdingtársaság vagy

vegyes pénzügyi holdingtársaság tekintetében azonnal megkezdheti az e rendelettel rá ruházott feladatok ellátását azt követően, hogy erről az érintett intézményeknek és az illetékes nemzeti hatóságoknak címzett határozatot hoz.

(4) Az EKB annak érdekében, hogy elláthassa feladatait, 2013. november 3-ától előírhatja az illetékes nemzeti hatóságoknak és a 10. cikk (1) bekezdésében említett személyeknek, hogy biztosítsanak minden releváns információt az EKB számára a mechanizmusban részt vevő tagállam hitelintézeteire vonatkozó átfogó értékelés és ezen belül a mérlegértékelés elvégzéséhez. Ezt az értékelést az EKB köteles legalább azon hitelintézetek tekintetében elvégezni, amelyek nem tartoznak a 6. cikk (4) bekezdésének hatálya alá. A hitelintézet és az illetékes hatóság köteles biztosítani a kért információkat.

(5) A 2013. november 3-án, vagy adott esetben az e cikk (2) és a (3) bekezdésében említett időpontokban a mechanizmusban részt vevő tagállamok által engedélyezett hitelintézetek a 14. cikknek megfelelően engedélyezett hitelintézetnek minősülnek, és folytathatják tevékenységüket. Az illetékes nemzeti hatóságok e rendelet alkalmazásának kezdeti időpontját, illetve adott esetben az e cikk (2) és a (3) bekezdésében említett időpontokat megelőzően közlik az EKB-val a szóban forgó hitelintézetek azonosító adatait, amelyekhez mellékelnek az EKB számára egy, az érintett intézmények korábbi felügyeletére és kockázati profiljára vonatkozó jelentést, valamint az EKB által kért további információkat is. Az információkat az EKB által kért formátumban kell benyújtani.

(6) A 26. cikk (7) bekezdésétől eltérve, a 4. cikk (3) bekezdésében említett rendeletek elfogadására 2015. december 31-ig együtt kell alkalmazni a minősített többségi szavazást és az egyszerű többségi szavazást.

34. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő ötödik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 2013. október 15-én.

a Tanács nevében

az elnök

R. ŠADŽIUS